

Curierul Adventist

DECEMBRIE 2020: REMEDII PENTRU ACEDIE
+ UN TIMP PENTRU A ÎNȚELEGE TOTUL + REVERSUL EXODULUI
+ DIN CRIMINAL, UN COPIL AL LUI DUMNEZEU
+ REGIM DE SUPRAVIEȚUIRE COVID-19 + PROFEȚII SUSPENDATE

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

RĂMÂI TÂNĂR!
URMEAZĂ-MĂ!

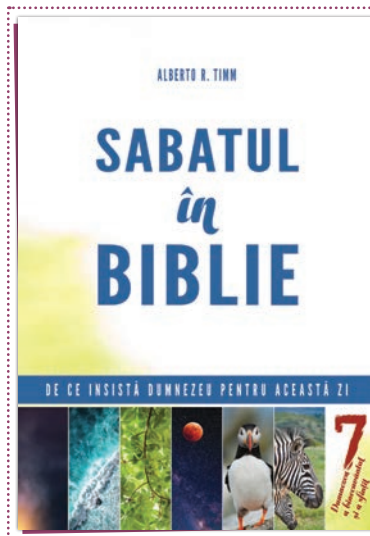
„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

NOUȚĂȚI EDITORIALE LA EDITURA VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE

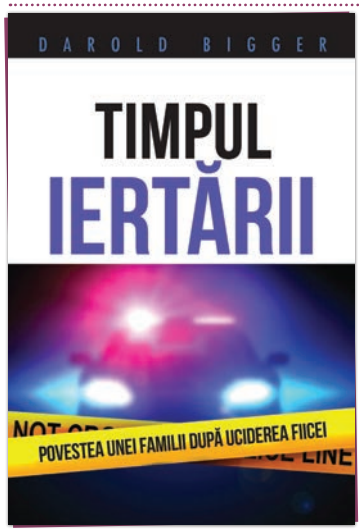

Un timp de răgaz, carte scrisă de Clifford Goldstein, ne poartă de la nevoia umană la soluția lui Dumnezeu, dovedind încă o dată că Sabatul este un dar al iubirii și al înțelepciunii lui Dumnezeu. Fără să ne copleșească cu argumente filozofice, autorul ne provoacă să Îl credem pe Dumnezeu și să ne bucurăm de darul Său extraordinar – ziua de Sabat.

Într-o manieră didactică și ușor de urmărit, Alberto R. Timm dorește să ne arate cu dovezi biblice și istorice de ce Sabatul este atât de important pentru Dumnezeu și pentru noi. *Sabatul în Biblie* – o carte pe care sigur te vei bucura să o citești și să o oferi, dar mai ales să o experimentezi.

Iertarea este fără îndoială un exercițiu aproape imposibil, mai ales când cel pe care trebuie să îl ierți și-a răpit ce aveai mai scump. *Timpul iertării* este povestea impresionantă a drumului parcurs de familia Bigger începând cu drama pierderii fiicei lor și terminând cu iertarea. O poveste ce încurajează și impresionează, scrisă de Darold Bigger, tatăl din această istorie de viață adevărată.

Există multă literatură scrisă pe subiectul infidelității, însă cartea *Jocuri interzise* este bazată pe 15 ani de practică terapeutică și pe cercetări temeinice. Prin ilustrații practice, autorul Gábor Mihalec dorește să vă ajute să vă protejați granițele relației, să păstrați o atmosferă de intimitate și încredere și să procesați evenimentele dureroase din trecut, care v-ar putea influența prezentul.

Anul XCVII, DECEMBRIE 2020. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

REMEDII PENTRU ACEDIE

Abebe Bikila nici nu trebuia să fie la Olimpiada de vară din 1960, găzduită de Roma. Etiopianul a fost chemat în avionul ce pleca spre Italia în ultima clipă, pentru că Wami Biratu, cel care trebuia să participe de fapt la maraton, a decis că nu poate alerga fiind accidentat. În locul său a fost chemat cel care urma să scrie istorie.

Cu câteva ore înainte de începerea cursei de 42 de kilometri, Bikila s-a dus la standul Adidas, care era sponsor oficial al olimpiadei, să ceară o pereche de adidași în care să alerge. Aceștia mai aveau doar câteva perechi, niciuna care să îi vină. Bikila a decis că e mai bine să alerge în picioarele goale decât cu o pereche de încălțări prea mici. Până la urmă, la fel se și antrenase, în picioarele goale. Cu doar 500 de metri înainte de finiș, Bikila și-a dat seama că doar el și concurentul cu numărul 185 sunt în fruntea plutonului și a apăsât pedala de accelerație până la podea. A trecut primul linia de finiș, stabilind un nou record olimpic. Medalia de aur cucerită de Bikila, dar mai ales faptul că a alergat în picioarele goale au dat naștere unei adevărate legende.

După cursă, Bikila a declarat: „Am alergat în picioarele goale pentru ca lumea să afle că, în Etiopia, în țara mea, contează determinarea și eroismul.”

Dacă într-o competiție „de obște” determinarea și eroismul sunt atât de importante pentru ca, în final, răsplata să fie doar „o cunună care se poate veșteji”, cu cât mai mult avem noi nevoie de acestea „pentru o cunună care nu se poate veșteji” (1 Corinteni 9:25). Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă spunând: „Întăriți-vă dar mâinile oboșite și genunchii slăbănogiți” (Evrei 12:12).

În greaca clasică, *a-kedia* înseamnă „neglijență”, „lipsă de interes pentru un lucru”. De la început trebuie spus că *acedia* (forma latină) nu este o maladie rezervată exclusiv monahilor. Ea e legată, într-un fel, de însăși condiția umană, timpul, locul și împrejurările vieții schimbând doar manifestările ei concrete, ea rămânând în esență aceeași. Rău al tuturor timpurilor, uitare de Dumnezeu, uscare a nădejzii, neputință de a mai dori sau a mai lucra ceva bun, *acedia* reprezintă maladia modernă prin excelență, cunoscută în versiunea ei secularizată ca plictiseală, melancolie, lehamite, saturare, indiferență față de valori, neliniște a inimii, angoasă, momente chinuitoare de vid existențial. *Acedia* se caracterizează printr-o anumită instabilitate interioară ce se prezintă sub diferite forme: imposibilitatea de a termina un lucru început, tendința de fugă și de schimbare, bagatelizare a rugăciunii, a meditației și a lecturii duhovnicești, uneori sub pretextul că acestea sunt vechi, arhicunoscute și depășite. Iată de ce a fost descrisă drept luptă împotriva liniștii, ațipire, zăbăvnicie, adversară a străduinței.

Această stare de fapt ne afectează pe noi, misiunea la care am fost chemați, pe cei cu care venim în contact. Îl afectează chiar pe Dumnezeu. „Voi oboșiți pe Domnul prin cuvintele voastre și mai întrebați: «Cu ce L-am oboșit?» Prin faptul că ziceți: «Oricine face rău este bun înaintea Domnului, și de el are plăcere!» Sau: «Unde este Dumnezeul dreptății?»” (Maleahi 2:17).

Ce e de făcut? Cum vom reuși să ne înfrângem temerile, cum să ne purtăm cu o inimă oboșită, cum să revitalizăm credința autentică, cum să răgăsim sensul speranței?

CUPRINS

3 Editorial

Emil Jigău
Remedii pentru acedie

5 Raport președinte

Aurel Neațu
În mâna Domnului

9 Raport secretar

Georgel Pîrlitu
Cifre și responsabilitate

11 Raport trezorer

Emil Jigău
Credință și perspective

14 Info

Dragoș Penca
Centrul Social „Helmut Schlotterer” Bilciurești

16 Spiritual

Balla Lorand
Un timp pentru a înțelege totul

19 Biografii

Szallós-Farkas Zoltán
József Gyéresi (1929–2020)

20 Spiritual

Emilian Niculescu
Reversul Exodului

21 Profil advent

Szász Ernest
In Memoriam Vasile Cazan (1952–2020)

22 ASUP

Elisei Dîrmină
Din criminal, un copil al lui Dumnezeu

23 La odihnă

Anica Busuioc
Viorel Cetean

24 Sănătate

Constantin Dinu
Regim de supraviețuire COVID-19, versiunea 7.4 (II)

28 Teologie

Florin Lăiu
Profeții suspendate (II)

30 Reflecții

Daniel Nițulescu
Sub picioarele Domnului sau la picioarele Sale?

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Nevoi speciale

REMEDII PENTRU OBOSEALA SPIRITUALĂ

Remediul slujirii

„De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală” (2 Corinteni 4:1).

Paradoxal, dar existența unei slujbe, îndeplinirea sarcinilor alungă oboseala. Cea mai bună dovadă este în plan fizic. Ultimul lucru pe care s-ar putea să-l dorești atunci când ești obosit este să faci mișcare. Dar multe studii arată că activitatea fizică crește nivelul de energie, îmbunătățește eficiența inimii, a plămânilor și mușchilor, ceea ce îți oferă mai multă energie pentru orice fel de activitate.

O implicare plină de pasiune, de determinare în misiunea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o, conform darurilor pe care ni le-a oferit fiecăruia, ne va ține viu interesul pentru câștigarea premiului ceresc.

Remediul destinului

„De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi. (...) Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:16-18).

Nu există un catalizator mai puternic și o mai mare forță de atracție decât destinul alături de Dumnezeu. Nu putem despărți destinul de Dumnezeu. Nu există destin în care Dumnezeu să fie absent. Alături de El, întreaga existență își primește sensul. Scopurile Dumnezeului nostru sunt mărețe, dragostea Sa – imposibil de înțeles, înțelepciunea Sa – infinită și puterea Sa – nelimitată; ca urmare, credincioșii au motive să se veselească, să se bucure, să fie plini de viață.

Remediul împreunei-simțiri

„Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală” (Galateni 6:9).

Într-o lume unde totul funcționează după principiul „care pe care”, adesea oamenii sunt conduși de sentimentul de avarie, iar dorința de a împărtăși cu alții e foarte scăzută. Este liniștitor să știm că, dintr-un anumit punct de vedere, creierul nostru este mai satisfăcut de gândul că am ajutat, am făcut un bine, decât de faptul că am fost egoiști și răutăcioși. Această schimbare la nivelul

creierului oferă vigoare, este sănătoasă, iar ea apare în momentele de altruism și ajutorare.

Remediul înaintașilor

„Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori...” (Evrei 12:1).

Îmi aduc aminte de câțiva oameni pe care i-am cunoscut. Fac parte dintr-o generație care a avut șansa să fie educată de câțiva mari condamnați pentru credință. Printre ei și tatăl meu, colegi de-ai lui care au primit ani grei de închisoare pentru că au ales să rămână verticali, să-L onoreze pe Dumnezeu. Toți acești oameni cu care m-am intersectat de-a lungul perioadei mele de formare au trecut prin încercări teribile și ar fi avut toate motivele să se lase cuprinși de *acedie*. Ei au reușit, totuși, să treacă peste propriile traume și să rămână „funcționali” și după ce au ieșit din închisoare. De câte ori am avut o poticneală, mi-am amintit, cu oarecare jenă, de biografiile lor și mi-am spus că, prin comparație, orice formă de plictiseală, de dezgust e o răzgâială. De la ei am învățat că lehamitea nu e o atitudine demnă de un gentleman. Nu te ajută să îmbătrânești frumos.

Exemplul suprem

„Uitați-vă dar, cu luare-aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, (...) pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre” (Evrei 12:3).

Adevărata împreună-simțire o putem învăța din jertfa lui Isus Hristos. Exemplul altruismului divin ne-a adus nouă, astăzi, posibilitatea salvării din felul nostru falimentar de viațuire. Să Îl avem mereu pe Isus drept exemplu în relațiile noastre cu ceilalți.

Un model desăvârșit care ne atrage, ne absoarbe, ne pune în mișcare. În ciuda tuturor vicisitudinilor, El ne ajută să continuăm, să înaintăm, să mergem prin tunel, prin tenebre, prin dureri, în climat de suferință, pentru că la capătul tunelului există o lumină, există o răsplată, o cunună „care nu se poate veșteji”. ■

Emil Jigău, trezorer, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

ÎN MÂNA DOMNULUI

Timpul scurs de la ultimul meu raport înaintat Comitetului Executiv al Uniunii a fost marcat de frământări extrem de neobișnuite. În criză suntem tentați, de regulă, să ne concentrăm asupra lucrurilor care ne creează probleme, pierzând astfel lecțiile și binecuvântările pe care Dumnezeu ni le oferă. Este foarte greu în situații critice să obții imaginea de ansamblu și să-ți păstrezi calmul, având credința neclintită că El este la cârma tuturor lucrurilor.

Ca lider, întotdeauna trebuie să te gândești la ceea ce spune Dumnezeu despre problemele cu care se confruntă biserica, de ce a îngăduit încercarea respectivă și ce soluții are. Ai presiunea aceasta de a desluși voia lui Dumnezeu și de a nu-L dezamăgi prin deciziile pe care le iei. Și asta pentru că, deși de multe ori ai soluții personale de ieșire din criză, îți dorești ca voia lui Dumnezeu să primeze. Doar așa ai asigurarea că nu greșești și că rămâi în planul Său, uneori mai greu de înțeles și acceptat, dar cu implicații pozitive pe care, ca om, nu le-ai fi putut anticipa niciodată.

Nevoia de schimbări responsabile

Pe lângă restricțiile și impunerile provocate, pandemia a accentuat disfuncționalități și probleme nerezolvate ale întregii societăți, inclusiv ale bisericii noastre. Cu siguranță, există de mult timp persoane nemulțumite, din diverse motive, întemeiate sau nu, care în perioada aceasta și-au unit glasurile, sau mai bine zis tastaturile, pentru a semnaliza ceea ce considerau că este greșit. De altfel, acesta este un lucru bun și de dorit pentru creșterea performanței, dacă dăm la o parte maniera total nepotrivită și necreștinească prin care unii dintre cei care sesizau probleme au ales să se exprime în spațiul public.

Consider că este important să ascultăm și să respectăm fiecare părere, încercând să îmbunătățim modul în care administrăm ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu, recunoscând că sunt lucruri pe care am putea să le facem diferit sau mai bine. Nu trebuie însă să pierdem din vedere faptul că datoria noastră este față de întreaga bi-

serică, față de Dumnezeu și mai puțin le suntem datori celor care încearcă să impună, prin critică, forță, limbaj nepotrivit – ca să folosesc un eufemism –, ceea ce cred ei că ar trebui să facă liderii bisericii.

Parcurgem o perioadă dificilă pentru care niciunul dintre noi nu a fost pregătit. Descoperim că suntem vulnerabili, afectați poate prea ușor de multe ori, de avalanșa de critici negative îndreptată asupra noastră și a bisericii lui Dumnezeu. Dar oare nu așa ne-a avertizat Domnul prin cuvintele apostolului Pavel, referindu-se în context la Imeneu și Filet, la Iane și Iambre, oameni din poporul Domnului? „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevețitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiuibitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia” (2 Timotei 3:1-5).

Da, recunosc că am fost naivi să gândim că Diavolul s-a resemnat și, de pe margine, asistă liniștit la lucrarea de propovăduire a Împărăției lui Dumnezeu. Atât de mult ne-am obișnuit cu libertatea și cu vremurile bune, încât a fost un șoc să descoperim că lucrurile se pot schimba atât de rapid.

Este însă timpul să mergem mai departe, făcându-ne auziți și propovăduind adevărul despre revenirea Domnului Isus cu și mai multă îndrăzneală. Este timpul să facem schimbări care să aducă un plus slujirii noastre și lucrării de vestire a Evangheliei. Este important să rămânem în planul Său, având certitudinea că Dumnezeu este la lucru și Se îngrijește de biserica Sa!

**RAPORT
PREȘEDINTE
AUREL
NEAȚU**

**„CĂCI, CHIAR DACĂ
SMOCHINUL NU VA ÎN-
FLORI, VIȚA NU VA DA
NICIUN ROD, RODUL
MĂSLINULUI VA LIPSI
ȘI CÂMPIILE NU VOR
DA HRANĂ, OILE VOR
PIERI DIN STAULE ȘI
NU VOR MAI FI BOI ÎN
GRAJDURI, EU TOT MĂ
VOI BUCURA ÎN DOM-
NUL, MĂ VOI BUCURA
ÎN DUMNEZEUL
MÂNTUIRII MELE!”
HABACUC 3:17-18**

În perioada aceasta, am găsit multă încurajare în cuvintele servei Domnului: „Nevoia cea mai mare pe care o are lumea este aceea de bărbați care să nu se lase cumpărați sau vânduți, bărbați care să fie cinstiți și credincioși în adâncul sufletului lor, care să nu se teamă să spună păcatului pe nume, a căror conștiință este la fel de bine orientată către datorie, precum este acul busolei către pol, bărbați care vor lua poziție neclintită pentru adevăr, chiar dacă s-ar prăbuși cerurile.” – Ellen G. White, *Educație*, 57.3

Proiecte și hotărâri

În continuare, voi prezenta pe scurt câteva din activitățile departamentelor și unele hotărâri recente care au influențat viața bisericii în ultimele luni.

La începutul lunii septembrie a fost elaborată și trimisă către slujbași și pastori strategia misionară a anului 2021, *Rămâi tânăr! Urmează-Mă!*, mai întâi în format electronic, apoi sub forma unei broșuri tipărite, oferite fiecărei biserici și grupe de credincioși. Tot atunci s-a hotărât susținerea unei campanii de evanghelizare în toată țara în perioada 7–21 noiembrie, cu titlul „Vie Împărăția Ta!” și având ca temă revenirea Domnului Isus Hristos.

Toate departamentele și instituțiile s-au adaptat noilor condiții de slujire, trecând foarte multe din activitățile lor în spațiul on-line. Deși cu toții suntem convinși că multe dintre programele desfășurate în on-line, precum: Școala biblică de vacanță, educația continuă pentru pastori, Congresul colportorilor, instruirii ale liderilor de tineret etc., au un impact mult diminuat față de modul anterior de desfășurare, îi mulțumim lui Dumnezeu și pentru aceste soluții temporare.

Cantonamentele pastorale s-au desfășurat în mod clasic, cu întruniri în realitate, față în față, în Conferințele Banat, Muntenia și Moldova, iar în celelalte trei regiuni, în Oltenia, Transilvania Nord și Transilvania Sud, pentru prima dată în istoria Bisericii Adventiste, s-au realizat prin intermediul platformei Zoom.

Privind în urmă, remarc următoarele aspecte care dovedesc deopotrivă maturitate instituțională și asumarea unor etape de proiecte:

- Reacția de adaptare a instituțiilor bisericii la toate nivelurile, a personalului angajat și a credincioșilor la noul normal de activitate și servicii divine publice în pandemie;
- Propunerea de a înființa un consiliu consultativ al credincioșilor, multidisciplinar, care să lucreze în relație cu comitetul Uniunii și care să facă propuneri pentru o administrare cât mai eficientă a bisericii, la toate nivelurile ei de funcționare.

- Comunicarea instituțională cu Secretariatul de Stat pentru Culte și, mai departe, pe abordarea comunicatelor oficiale pentru credincioși;
- Înființarea structurii de psihologie pentru angajați ai bisericii care lucrează ca psihoterapeuți, sub coordonarea Asociației Pastorale.
- ADRA ne-a obișnuit în perioada aceasta cu prezența în prima linie a celor care slujesc cu mult devotament nevoilor semenilor. De fapt, au continuat ceea ce făceau foarte bine și înainte de pandemia de COVID-19.
- Departamentul Sănătate a oferit consiliere de specialitate în procesul adaptării programelor și ceremoniilor bisericii la noile condiții sanitare.
- Actualizarea statutului de funcționare a Casei de Pensii și a altor regulamente ale bisericii, de către Comisia pentru Statute și Regulamente în relație cu Departamentul Juridic al Uniunii de Conferințe. În prezent se lucrează la actualizarea Statutului bisericii.
- Departamentul Isprăvnicie a încurajat, prin producerea de materiale săptămânale, credincioșii în administrarea bunurilor încredințate.
- În cadrul anului misionar dedicat copiilor și tinerilor, Departamentul Tineret a gândit un proiect inedit de citire a Bibliei de către juniori și adolescenți.
- Înființarea unei pagini de internet, prin colaborarea Departamentelor: Misiunea Femeii, Copiilor și Familiei, după modelul enditnow.org, prin care să fie promovată lupta împotriva abuzului de orice fel, dar în mod deosebit asupra femeilor și copiilor.
- Susținerea on-line a cursurilor în instituțiile de învățământ ale bisericii, fie că vorbim despre Universitatea Adventus sau despre Școlile Postliceale pentru Asistenți Medicali, din localitățile Cernica și Brăila, realizată prin eforturile susținute ale dascălilor și administratorilor.
- Un motiv special de mulțumire, adresat Dumnezeului nostru, îl avem pentru slujirea colegilor din Centrul Media Adventist. Putem spune că, prin programele difuzate, Speranța TV și RVS ne-au făcut pandemia mai ușoară.
- Declarația publică de încredere în scrierile lui Ellen White, de la Consiliul Anual al Conferinței Generale;
- Apariția podcasturilor Editurii Viață și Sănătate, o inițiativă necesară în prezent și viitor;
- Platforma st.network, o extensie a activității revistei *Semnele Timpului*, cu articole în limba engleză;
- Atingerea unor noi recorduri de audiență pentru Hope Discovery România și producția de clipuri virale cu conținut profund biblic;

- Înființarea Consiliului Consultativ de Misiune la nivelul Uniunii, pentru interconectarea ramurilor bisericii și armonizarea viziunii de lucru;
- Definirea publicului-țintă în strategia misionară a bisericii pentru următorii ani;
- Crearea platformei Adventist Group, un instrument de comunicare cu misionarii digitali, care în prezent conectează peste 200 de angajați și voluntari și aproximativ 400 de conturi de social media care difuzează conținut evanghelic;
- Sesiunile de instruire on-line organizate de Departamentele Școala de Sabat, Asociația Pastorală și Educație;
- O direcție de accentuare a mesajului biblic în programele Centrului Media Adventist;
- Implementarea programului de membri al Conferinței Generale, ACMS, de către Departamentul de Secretariat, a adus Uniunea Română în lista restrânsă a țărilor care au o situație foarte clară a registrului electronic de membri.
- Prin slujirea de calitate a Departamentului Trezorerie, am beneficiat în permanență de situația financiară, la zi, a Uniunii, Conferințelor și instituțiilor bisericii.
- Asociația „Descoperă cartea”, un instrument de lucru coordonat de Departamentul Publicații, pentru legitimarea voluntarilor care distribuie literatura adventistă în țară;
- Un ghid pentru stilurile muzicale recomandate oficial în biserică.

Sunt convins că, în afara celor menționate, și altele proiecte merită să fie subliniate și vor fi aduse în discuție de către administratori și directori de departamente.

Momente speciale

Un alt capitol din viața bisericii în timpul pandemiei l-a constituit organizarea și desfășurarea Adunării Generale Extraordinare Elective a Conferinței Transilvania de Sud. Atmosfera generală, atât în plen, cât și în comisii, a fost una de mare atenție, interes și bună-cuviință. Delegații prezenți și-au desemnat reprezentanții și au stabilit direcția de lucru pentru următorii patru ani și jumătate. Cu această ocazie, votul exprimat de cei aproximativ două sute de delegați a fost edificator în ce privește tensiunile acumulate în ultimele luni. Răspunsul Adunării Generale a clarificat situația, în sensul că a reabilitat încrederea în administrația anterioară a bisericii. De asemenea, menționez faptul că Adunarea Generală Extraordinară a votat toate propunerile cu o foarte mare susținere, având simțul datoriei și al împlinirii rânduielilor statutare.

La capitolul schimbări, menționez faptul că, în cadrul unei noi strategii de comunicare, în weekendul din 18–20 septembrie, am publicat pagina oficială [Pastor Aurel Neațu](#) și blogul personal [pre-sedinte.adventist.ro](#). Contul de Instagram a fost activ cu câteva zile mai târziu față de publicarea profilului personal de Facebook. Am ales această metodă pentru a răspunde unei nevoi semnalate mai de mult de către membrii bisericii.

Activitatea de construire a blogului a început din luna februarie, dar evoluția pandemiei și tensiunile din viața bisericii au amânat lansarea oficială. În vară, am hotărât să împărtășesc publicului aspecte din viața bisericii, în format scris și video, și să fac lucrul acesta în mod frecvent. În această manieră, din toamnă, am participat activ la procesul de informare adecvată a credincioșilor și doresc în continuare să îmi aduc contribuția personală la comunicarea pe rețelele de socializare, fără să excludem sau să diminuăm celelalte metode de comunicare instituțională.

Comunicarea publică regulată, fie prin mesaj video, fie în scris, este destul de laborioasă, dar în felul acesta intenționez, în numele colegilor din comitetul local, să transparentizăm și mai mult strategia și deciziile Uniunii. În același context și cu obiectivul de extindere a mesajelor dinspre biroul președintelui către credincioși și colegi, alături de responsabilii de la Departamentul Internet, începând cu sfârșitul lunii octombrie am dezvoltat un calendar de expediere a mesajelor pentru pastori, cu ocazia zilei de naștere. De asemenea, începând cu luna septembrie, public un raport lunar cu detalii din activitatea mea zilnică și săptămânală.

În cadrul momentelor speciale, reamintesc un fapt extrem de important, peste care pandemia a așternut o oarecare tăcere, din nefericire – în acest an, 2020, s-au împlinit 150 de ani de la prima atestare istorică a credincioșilor adventiști pe teritoriul României. De asemenea, numărăm 100 de ani de la înființarea forului național al bisericii, adică Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Tot în 2020, editura bisericii împlinește 100 de ani de activitate publicistică și tipografică.

Pentru noi, când numărăm acești 100 sau 150 de ani, nu este un moment de bucurie sau de celebrare. Pionierii credinței adventiste ar fi fost cu siguranță profund dezamăgiți să știe că urmașii lor încă așteaptă întoarcerea Mântuitorului Isus Hristos în anul 2020. Această ocazie este mai degrabă un moment de reflecție, de pocăință și recunoștință, o ocazie în care ne reînnoim angajamentul nostru față de scopul pentru care Dumnezeu a chemat

mișcarea adventistă la existență. Ne rugăm, așa cum ne-a învățat Hristos, să vină Împărăția Lui și Domnul Isus să Se întoarcă în curând.

Deși vremurile sunt grele, în măsura în care se poate, invit comunitățile adventiste locale să găsească o manieră de a consemna providența lui Dumnezeu în istoria noastră, poate chiar în ultima lună a anului, în decembrie.

Prezența credincioșilor în lăcașele de cult

Spre final, aș dori să mă refer la situația din biserici în perioada aceasta. Am fost contactat frecvent de frați prezbiteri și de colegi pastori, îngrijorați cu privire la efectele pandemiei asupra prezenței noastre în biserici. Am observat eu însumi numărul scăzut de participanți atunci când am vizitat bisericile din țară.

Prudența, teama și restricțiile ne-au transformat comportamentul de participare la Casa Domnului. Însă Biblia ne sfătuiește „să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie”. Respectăm alegerea fiecăruia și ne dorim ca toți să păstrăm acea „legătură frățască” despre care citim în Sfânta Scriptură. La biserică și în afara ei, „țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică”. Așa ne învață apostolul Iuda și continuă cu sfatul de a-i căuta pe „cei ce se despart de noi”.

Dorind să cunoaștem realitatea la nivel național, la sfârșitul lunii octombrie, prin secretariat, s-a lansat un chestionar la care au răspuns 230 de colegi pastori din toate conferințele. Astfel am primit o situație care privește două treimi din bisericile adventiste din toată țara. Rezultatul a arătat că mai puțin de 5% din totalul de biserici și grupe au avut suspendat programul public de închinare în Sabatul din 24 octombrie. Doar nouă pastori au răspuns că în districtul păstorit de dumnealor au avut cel puțin două biserici în această situație. Circa jumătate dintre pastorii din Uniunea Română, 158, au răspuns că nu au avut niciun deces în rândul credincioșilor din bisericile păstorite, iar 26 au raportat un singur deces cauzat de COVID. Cifrele raportate însumau, pe data de 30 octombrie, 72 de decese la nivel național, iar raportul a fost întocmit pentru două treimi din totalul de biserici.

Este clar că în evoluția pandemiei avem multe lucruri de învățat. Am citit în *Războiul unui slujitor devotat*, o carte scrisă de Louis Basset, publicată la Editura Humanitas, că la sfârșitul Primului

Război Mondial, un general al armatei române a cerut consiliului de miniștri responsabilitatea de a fi primul care pronunță cuvântul „pace”. Generalul Averescu dorea să se asigure că termenii păcii sunt cât mai favorabili țării noastre, că toate condițiile păcii sunt bine înțelese. În cazul nostru, al credincioșilor, cred că trebuie să învățăm să rostim cu maximă responsabilitate salutul „Pacea Domnului!” în biserici și, în același timp, să ne bucurăm așteptând ocaziile de părtășie creștină. Să stăruim în „legătura frățască”, să căutăm să păstrăm „unirea Duhului prin legătura păcii”.

Concluzii

Mai mult ca oricând, avem nevoie de unitate, de pace autentică și de viziune comună pentru creșterea bisericii! În contextul frământărilor din ultima perioadă, mulți dintre noi ne-am regăsit în cuvintele apostolului Pavel: „Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul.” Cu toate acestea, știm că biserica este permanent în mâinile lui Dumnezeu, iar înțelegerea aceasta ne aduce pace. Dumnezeu ocrotește biserica, pentru că biserica este a Lui și toate bătăliile sunt purtate de El.

Găsesc folositoare întrebarea apostolului Iacov, fratele Domnului Isus, precum și îndemnul lui: „Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii! Dar, dacă avem în inima noastră răutate amară și duh de ceartă, să nu ne lăudăm și să nu mințim împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească. Pentru că acolo unde este dușmănie și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele. Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roduri bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.”

Citând din mesajul pastorului Ted Wilson, președintele Bisericii Adventiste Mondiale, adresat cu ocazia Consiliului Anual al Conferinței Generale, mă rog ca pretutindeni, în această perioadă marcată de incertitudine, adventiștii să fie „ancore de stabilitate și stâlpi de speranță”.

Închei sumarul de activități aferente ultimelor șase luni cu dorința ca, dincolo de lucrările noastre, ale colegilor pastori și ale credincioșilor, să se arate robilor Săi lucrarea Domnului și slava Sa fiilor lor. (Psalmii 90:16). ■

Aurel Neațu, președinte, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

CU TOATE ACES-
TEA, ȘTIM CĂ
BISERICA ESTE
PERMANENT ÎN
MÂINILE LUI
DUMNEZEU, IAR
ÎNTELEGerea
ACEASTA NE
ADUCE PACE.
DUMNEZEU
OCROTEȘTE BI-
SERICA, PENTRU
CĂ BISERICA ESTE
A LUI ȘI TOATE
BĂTĂLIILE SUNT
PURTATE DE EL.

CIFRE ȘI RESPONSABILITATE

În pustia Sinai, în ciuda multor urgențe pe care poporul Israel le avea, Dumnezeu cere să se facă numărătoarea poporului. De ce? De ce atunci când îl scoate din Egipt pe Israel, Dumnezeu pune pe lista Sa de priorități numărătoarea? Am observat că de la cartea Geneza și până la cartea 2 Cronici, există 109 referiri la numărătoare. De ce? Dumnezeu procedează astfel nu pentru că El ar fi avut nevoie să afle numărul exact al celor ieșiți din robie. Îl știa cu siguranță. O face pentru că Moise și conducătorii celor 12 seminții trebuiau să înțeleagă că șase sute trei mii cinci sute cincizeci de persoane, în afară de copii și femei, depindeau de ei.

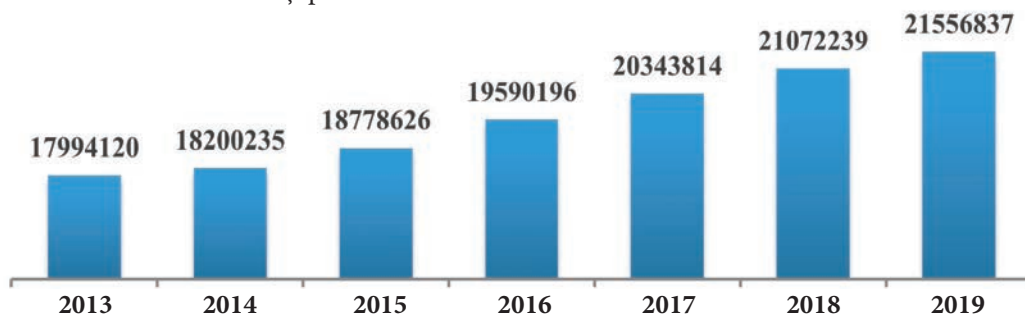
Paralela responsabilității dintre conducătorii poporului evreu și conducătorii Bisericii Adventiste din România este uriașă. Într-o mare măsură, biserica depinde de conducătorii ei. Deciziile, proiectele, atitudinile noastre vor influența direct și sigur biserica.

Cu aceste gânduri vă invit să trecem în revistă câteva date statistice în legătură cu ultima numărătoare a poporului lui Dumnezeu din timpurile noastre.

La 30 septembrie 2020, Biserica Adventistă din România număra 62 418 persoane. Numărul de membri pe conferințe arată astfel:

Biserica la nivel mondial

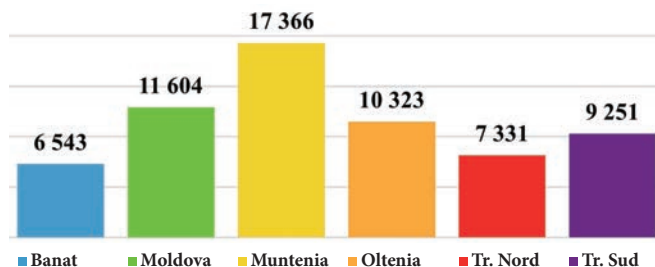
Se poate observa cum Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea pe plan mondial crește semnificativ în fiecare an, direcția fiind una pozitivă din acest punct de vedere. La sfârșitul anului 2019, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea număra 21 556 837

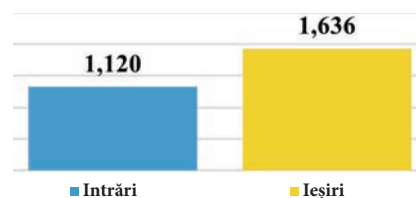
persoane, cu 142 058 mai mulți membri decât la începutul anului.

Biserica din Uniunea Română

La 30 septembrie 2020, Biserica din România număra 62 418 persoane. Numărul de membri pe conferințe arată astfel:

În primele nouă luni ale anului 2020 au intrat în biserică 1 120 persoane, dar au ieșit 1 636. Astfel, dacă la începutul anului biserica număra 62 934 de membri, la finele celor nouă luni numără 62 418 membri. Rezultă un minus de 516 membri.

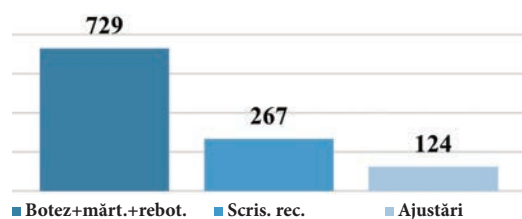

RAPORT
SECRETAR
GEORGE
PIRLITU

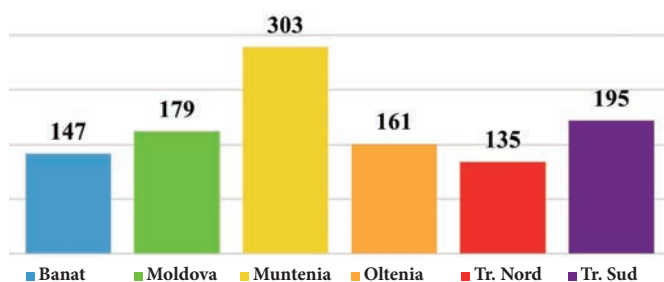

„DOMNUL A VORBIT LUI MOISE ÎN PUSTIUL SINAI, ÎN CORTUL ÎNTÂLNIRII. EL A ZIS: «FACEȚI NUMĂRĂTOAREA ÎNTREGII ADUNĂRI A COPIILOR LUI ISRAEL.» TOȚI CEI IEȘIȚI LA NUMĂRĂTOARE AU FOST ȘASE SUTE TREI MII CINCI SUTE CINCI-ZECI.» (NUMERI 1:1,2,46)

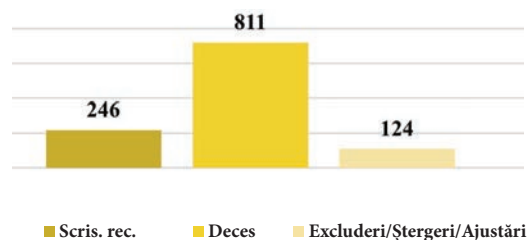
Intrările se împart astfel:

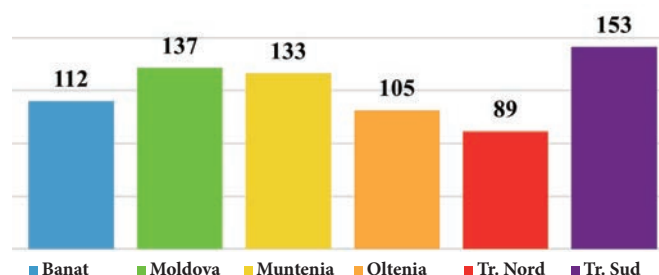
Intrări pe Conferințe:

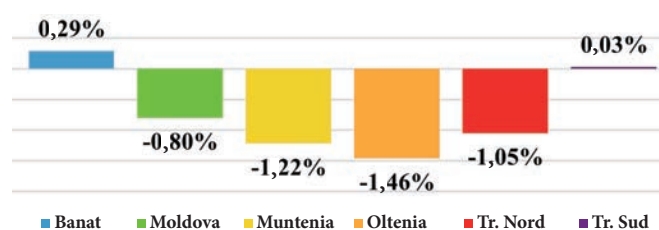
Ieșirile se împart astfel:

Botezuri pe Conferințe:

Procent creștere/scădere pe Conferințe:

În tabelul de mai jos, avem imaginea de ansamblu pe primele nouă luni ale anului 2020. La CEX de bilanț din primăvară, vom avea imaginea completă a întregului an, când vom trage și concluziile de rigoare.

Dincolo de responsabilitatea pe care fiecare dintre noi o avem față de cei care „au ieșit la numărătoare”, îl rugăm pe Dumnezeu să fie alături de poporul Său în această perioadă complicată de pandemie, așa cum a fost cu poporul Său în cei 40 de ani în pustia Sinai. Amin! ■

Georgel Pîrlitu, secretar, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

Conferință	Nr. membri 1 ian. 2020	Intrări			Ieșiri			Nr. membri 30 sept. 2020	Procent creștere/ scădere
		Botez + mărt. + rebot.	Scris. rec.	Ajustări	Scris. rec.	Deces	Excluderi/ Ștergeri/ Ajustări		
Banat	6 524	112	29	6	35	71	22	6 543	0,29%
Moldova	11 697	137	34	8	39	142	91	11 604	-0,80%
Muntenia	17 580	133	87	83	66	241	210	17 366	-1,22%
Oltenia	10 476	105	40	16	34	175	105	10 323	-1,46%
Tr. Nord	7 409	89	43	3	45	78	90	7 331	-1,05%
Tr. Sud	9 248	153	34	8	27	104	61	9 251	0,03%
Total	62 934	729	267	124	246	811	579	62 418	-0,82%

CREDINȚĂ ȘI PERSPECTIVE

Situația de criză este o situație aparte din evoluția unei țări, a unei instituții, a unui om. Această situație de criză poate afecta anumite paliere de dezvoltare: social, economic, spiritual etc. În același timp are și un efect benefic pentru că ne scoate din tumultul vieții, al unui parcurs pe care-l urmăm poate din automatism, platitudine și ne determină să ne concentrăm atenția acolo unde erau probleme și, în același timp, ne ajută să înțelegem mai bine prioritățile, valorile, principiile, regulile, adevăratul sens al vieții, spiritul economic.

Bugetul ne ajută să putem previziona astfel de situații, putând să ne evaluăm întreaga perspectivă. Bugetul este cel care ne ajută și pentru crizele de după criză. Perioada de după situația critică este și ea o perioadă tulbură în care suntem neliniștiți. Încă nu simțim că ne revenim după toată agitația din timpul perioadei nesigure care ne-a pus la încercare toate forțele. Și dacă ne referim la actuala criză generată de pandemie, lucrurile devin și mai complicate, deoarece încă nu știm prea multe despre durata și profunzimea ei.

În cele ce urmează, voi prezenta câteva dintre principiile care au stat la baza concepției bugetului pe anul 2021:

Forma bugetului

Bugetul anului 2021 păstrează caracteristicile bugetului anului 2020, având o formă simplă, accesibilă, cu o arborescență ordonată și bine conturată, cu linii bugetare ce păstrează un echilibru între a nu fi prea atomizate și, în același timp, suficient de detaliate. Astfel, bugetul va fi foarte clar și ușor de urmărit atunci când este analizat și implementat.

Baza de pornire a bugetului

Ciclul de activitate analizat care a stat la baza planificării bugetare corespunde perioadei anului 2019.

Procentul aplicat veniturilor ce corespund perioadei mai sus menționate pentru a constitui baza de pornire a bugetului pe 2021 este de 90%, însemnând 9 021 384,49 lei (zecimi primite).

Culegerea de informații, analiza acestora și transpunerea în buget a concluziilor

Fiecare dintre solicitările bugetare au fost analizate, în mai multe runde, de către trezorer, administratori, respectiv Comitetul local al Uniunii și, după ce au fost făcute corecțiile necesare, s-a trecut la etapa de asamblare ce a revenit, în mare parte, Departamentului Trezorerie.

Adnotări și explicații

1 Cheltuieli de personal. Instituția Uniunii cuprinde următoarele categorii de personal: personalul clerical (26 pastori), personal TESA (16 persoane), în total 42 de persoane. În procente, cheltuielile de personal la alcătuirea noului buget sunt de 51,90% din veniturile „zecimi” (brut).

2. Drepturile pentru întreg personalul Uniunii sunt minimale, în acord cu prevederile legilor în vigoare și țin de buna desfășurare a activităților din Uniune.

3. Presupuneri bugetare

La întocmirea bugetului am luat în calcul un curs previzionar de 5 lei/euro. Rata de inflație de 3,5, conform estimării BNR pentru 2021 (analizii financiare sunt mai pesimiști, 4-6%) va afecta negativ execuția bugetară.

În tabelul de pe pagina 12, prezentăm situația veniturilor la capitolul zecime pe fiecare Conferință din Uniunea Română, în perioada ianuarie-septembrie 2020, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2019.

Procentul de creștere a zecimii totale pe Uniune în anul 2020 (ianuarie-septembrie) față de aceeași perioadă a anului trecut este de 6,15%. Ca sumă absolută, zecimea a crescut cu 3 880 413 lei. Dacă se ia în considerare efectul inflației de 3%, se înregistrează o creștere actualizată de 3% a zecimii în anul 2020 față de 2019.

În această perioadă, moneda națională a avut un curs care a fluctuat puțin față de euro, media acestuia fiind de 4,82 lei/euro. Zecimea în valută a crescut cu 539 361 euro față de anul precedent.

Darul Școlii de Sabat se ridică la suma de 2 089 820 lei la data de 30 septembrie 2020, cu o

**RAPORT
TREZORIER
EMIL
JIGAU**

BUGETUL NE AJUTĂ SĂ PUTEM PREVIZIONA SITUAȚIILE DE CRIZĂ, PUTÂND SĂ NE EVALUĂM ÎNTREAGA PERSPECTIVĂ. BUGETUL ESTE CEL CARE NE AJUTĂ ȘI PENTRU CRIZELE DE DUPĂ CRIZĂ. PERIOADA DE DUPĂ SITUAȚIA CRITICĂ ESTE ȘI EA O PERIOADĂ TULBURE.

CONFERINȚA	curs 2020*				curs 2019				rata inflației*	
	2020		medie an		2019		medie an		2020 / 2019	
	ZECIME		RON EUR		ZECIME		RON EUR		CREȘTERE % actualizată	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	%
BANAT	6 241 723	1 293 407	954	198	6 261 109	1 323 702	957	202	99,7%	96,7%
MOLDOVA	12 833 532	2 659 358	1 106	229	12 207 487	2 580 864	1 037	219	105,1%	102,0%
MUNTENIA	19 899 455	4 123 556	1 146	237	18 435 392	3 897 546	1 043	221	107,9%	104,7%
OLTENIA	11 576 294	2 398 834	1 121	232	9 394 149	1 986 078	892	189	123,2%	119,5%
TRANS. NORD	6 609 778	1 369 675	902	187	6 411 810	1 355 561	855	181	103,1%	100,0%
TRANS. SUD	9 798 555	2 030 452	1 059	219	10 368 977	2 192 170	1 120	237	94,5%	91,7%
TOTAL	66 959 337	13 875 282	1 073	222	63 078 924	13 335 921	997	211	106,15%	103,0%

*Potrivit www.bnr.ro și www.insse.ro

scădere de 648 370 lei față de aceeași perioadă a anului 2019 (2 738 190 lei). Situația Darului Școlii de Sabat pe Conferințe, în perioada ianuarie–septembrie 2020 este următoarea:

Conferința Banat	223 862 lei
Conferința Moldova	487 239 lei
Conferința Muntenia	577 542 lei
Conferința Oltenia	285 145 lei
Conferința Trans. Nord	251 376 lei
Conferința Trans. Sud	264 656 lei

Putem observa o creștere a zecimilor și totodată o scădere a darurilor Școlii de Sabat în anul 2020, față de aceeași perioadă a anului trecut, în timp ce numărul de membri a scăzut cu 858 de persoane în aceeași perioadă, ajungând la 62 418 membri la data de 30 septembrie 2020, față de 63 276 membri la data de 30 septembrie 2019. Un fapt îngrijorător este că asistăm la o scădere a tuturor darurilor cu 27% în anul 2020 (ianuarie–septembrie) față de aceeași perioadă a anului 2019.

Pentru alcătuirea bugetului pentru anul 2021 am avut în vedere următoarele aspecte:

Obiectivele Uniunii pentru 2021

1. Lucrări de reparații la clădirile apartamentelor și caselor parohiale

Deși solicitările sunt mari și, trebuie să recunoaștem, în acord cu nevoile, alocările sunt modeste având în vedere veniturile mici de care dispunem.

2. Investiții majore: Centrul Stupini

Perioada lungă de când nu s-au făcut investiții, degradarea fizică la care este expus, costurile financiare și dificultățile generate de legislația mereu în schimbare, lipsa de predictibilitate a acesteia, cât și costurile financiare legate de conservarea investiției ne obligă la o alocare bugetară care să înregistreze un progres substanțial spre finalizarea acestei investiții. Avem în vedere lucrările de reparații și extindere necesare la Centrul de la Stupini și ne bazăm pe fondurile colectate în anii precedenți pentru aceste lucrări, fonduri însă insuficiente. Am obținut toate avizele necesare și a fost obținută și autorizația de construire. Aceasta a fost recent prelungită până la data de 04.08.2021. După această dată, o nouă prelungire a valabilității nu este posibilă, fiind nevoiți să obținem, în condițiile legii, o altă autorizație de construire. Acest lucru ne motivează ca, în perioada imediat următoare, să identificăm resursele financiare necesare în vederea demarării lucrărilor.

3. Proiecte de misiune în cofinanțare cu Conferințele, EUD, GC

Conferințele, instituțiile și departamentele vor aplica la Diviziune și GC, prin intermediul Uniunii, în vederea finanțării sau cofinanțării, după caz. În acest sens, solicităm o mai bună mediatizare a oportunităților de finanțare de la nivelurile superioare, cât și a instrumentelor aferente (Cererea de propuneri – Call notice, Ghidul liniei de finanțare – Guidelines, Ghidul aplicanților – Guide for Applicants etc.). Toate proiectele vor fi inventariate în Tabelul de Înregistrare a Proiec-

telor (Project Registration Table), conform HCL nr. 111/15 mai 2019.

DEPARTAMENT TREZORERIE – REGULI DE LUCRU (111)

S-au votat următoarele reguli de lucru pentru Departamentul Trezorerie:

a. Folosirea unui „formular de aplicare unic” pentru conceperea bugetului pentru anul 2020.

b. Stabilirea unor reguli de aplicare a cererii de finanțare la EUD.

c. Străngerile de fonduri pentru proiectele Uniunii, instituțiilor sau asociațiilor ei vor fi înregistrate în casierie.

d. Orice aplicare de fonduri către Diviziune sau GC se face doar prin Uniune, după consultarea cu trezorerul Uniunii și aprobarea comitetului local al Uniunii.

4. Centrul Media Adventist

Începând cu anul 2017 s-a luat hotărârea ca, pentru o perioadă de 5 ani, Conferințele să contribuie cu un procent de 2% din zecime pentru susținerea cheltuielilor de funcționare a Centrului Media. Uniunea Română a contribuit în anul 2020 cu un procent de 1,5% din zecimea totală pe Uniune, procent care va fi menținut și pe parcursul anului 2021.

Fonduri extrabugetare

Previzionarea bugetară a luat în calcul o surșă importantă de venituri non-zecime, și anume, sprijinirea unităților de cult aparținând cultelor

religioase. În acest sens, Departamentul Trezorerie va sta la dispoziția celor care doresc să acceseze acest tip de fonduri, oferind suportul tehnic necesar. (Hotărârea nr. 984 din 4 noiembrie 2014, privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002 etc.) De menționat faptul că a fost trimis în cursul anului 2019 către trezorerii Conferințelor dosarul complet cu toate instrucțiunile necesare unei implementări legale și eficiente a OG nr. 82.

Concluzii

În situații de criză e instructiv nu numai să fim capabili de a absorbi șocul crizei, dar și să ne revenim robust. Și, privind evoluția financiară a anului 2020 de până acum, constatăm faptul că biserica este capabilă de aceasta. Biserica, pentru că are un plan pentru ziua de mâine, a scos la vedere capacitatea de a valorifica această criză și are șansa de a dovedi că va ieși din ea mai puternică decât a intrat, pentru că are făgăduința: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin” (Matei 28:20 u.p.). ■

Emil Jigău, trezorer, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

BISERICA, PENTRU CĂ ARE UN PLAN PENTRU ZIUA DE MÂINE, A SCOS LA VEDERE CAPACITATEA DE A VALORIFICA ACEASTĂ CRIZĂ ȘI ARE ȘANSA DE A DOVEDI CĂ VA IEȘI DIN EA MAI PUTERNICĂ DECÂT A INTRAT.

CENTRUL SOCIAL „HELMUT SCHLOTTERER” BILCIUREȘTI

Gabriel Ciobotaru este un tânăr adventist care a crescut de la vârsta de 11 ani într-un orfelinat. După terminarea liceului s-a înscris la facultatea de sociologie, dorind să-i ajute pe tinerii instituționalizați să-și găsească un cămin și un loc de muncă în momentul în care, la împlinirea vârstei de 18 ani, nu mai pot sta în orfelinate. Astfel, Gabriel a înființat o asociație numită „Șansa ta”. Asociația a devenit foarte mediatizată în presă și televiziune datorită proiectului „O șansă caldă”, prin care, în fiecare zi de joi, la Gara de Nord din București, sute de oameni ai străzii primesc o supă caldă și un fel de mâncare gătită.

Acum mai bine de patru ani, printr-o providențială „întâmplare” a luat naștere un foarte

frumos proiect social și educațional în comuna Bilciurești, județul Dâmbovița.

În vara anului 2016, Helmut Schlotterer, proprietarul Marc Cain, celebrul brand german de haine de lux pentru femei, se afla la București. Într-o discuție cu niște prieteni români, acesta a aflat despre acțiunile lui Gabriel și a rămas plăcut surprins de tot efortul depus în mod voluntar pentru ajutorarea altora. Domnul Schlotterer s-a oferit să susțină financiar înființarea unui centru social într-o comună săracă din România, în care copiii fără posibilități să poată mânca mâncare caldă, să poată face duș și să-și poată face temele în condiții adecvate. Gabriel a găsit un conac în comuna Bilciurești, o comună

cu mulți copii care provin din familii sărace. Fundația Marc Cain a plătit costul achiziționării proprietății, care are mai bine de 7 000 mp, și o parte din costurile reamenajării și autorizării pentru incendiu. Mai multe comunități adventiste au susținut financiar acest proiect și foarte mulți sponsori privați, din afara bisericii, s-au oferit să ajute cu materiale de construcții sau cu manoperă.

Centrul Social „Helmut Schlotterer” funcționează, cu toate autorizațiile necesare, pentru cei 60 de copii aflați în programul social-educational, asociația fiind acreditată de Ministerul Muncii și Protecției Sociale ca furnizor de servicii sociale.

În momentul de față, la Bilciurești este angajată o bucătăreasă, o profesoară de limba română, care-i ajută pe copii la teme, mulți tineri voluntari și se organizează periodic diverse proiecte. Rețeaua de magazine Kaufland asigură centrului cea mai mare parte din hrană și din rechizitele necesare copiilor. ASI România a ajutat Asociația Șansa Ta să achiziționeze o ambulanță necesară pentru oamenii străzii, iar acum sprijină material anumite proiecte ale centrului. Dum-

Gabriel Ciobotaru și Helmut Schlotterer

nezeu, în bunătatea Sa, mișcă inimile multor oameni, care contribuie în moduri neașteptate la ajutorarea celor săraci. Nu de mult, prin intermediul unui medic stomatolog, o firmă de tehnică medicală a amenajat, într-una din sălile centrului, un cabinet stomatologic unde sunt așteptați medici voluntari să ofere asistență stomatologică copiilor sau oamenilor săraci din comună. Recent, frații noștri din Matca, județul Galați, s-au oferit să amenajeze un solar în care să se cultive legume pentru bucătărie.

Deși centrul are în continuare nevoie de susținerea noastră în rugăciune sau prin ajutoare materiale, în momentul de față, cea mai mare nevoie este factorul uman. Se caută o familie care să locuiască permanent în centrul social și să aibă grijă de gospodărirea materială și spirituală a acestuia. Condițiile de lucru și de locuit sunt foarte bune, masa fiind asigurată de asociație. Se oferă un salariu lunar net/familie de 3 000 lei, cu contract de muncă.

Familia de care este nevoie la Bilciurești trebuie să iubească copiii și să aibă dorința să le transmită dragostea și învățăturile Domnului Isus. Deși centrul are un caracter laic, familia solicitată trebuie să fie niște părinți spirituali și să reușească să facă din Sabat o sărbătoare mult așteptată pentru copiii care vin zilnic la centru. Totodată, este necesară o experiență anterioară în menaj, în întreținerea și administrarea gospodăriei (curte, grădină, centrală termică etc.). Cel puțin unul dintre soți trebuie să poată conduce un autovehicul, iar prezentarea referințelor din partea comunității adventiste de unde familia provine este obligatorie.

Puteți să-l sunați pe Gabriel la numărul de telefon 0744 910 487 sau să-i trimiteți o scrisoare de prezentare la adresa de e-mail: asociatia_sansata@yahoo.com.

Dumnezeu să poarte de grijă mai departe acestui proiect și să ne ajute să găsim îndrumătorii spirituali de care acești copii au nevoie. ■

**INITIATIVĂ
CREȘTINĂ
DRAGOȘ
PENCA**

**DUMNEZEU, ÎN
BUNĂTATEA SA,
MIȘCĂ INIMILE MUL-
TOR OAMENI CARE
CONTRIBUIE ÎN MO-
DURI NEAȘTEPTATE
LA AJUTORAREA
CELOR SĂRACI. CEA
MAI MARE NEVOIE,
ÎN MOMENTUL DE
FAȚĂ, ESTE FACTORUL
UMAN.**

Dragoș Penca, jurist specializat în drept canonic și organizații neguvernamentale

UN TIMP PENTRU A ÎNȚELEGE TOTUL

Ați cules pomul de spaghetti? Cum a fost recolta de anul acesta? Zâmbiți, probabil! Dar aceasta este știrea pe care prestigiosul post de televiziune BBC a anunțat-o pe 1 aprilie 1957. În cadrul emisiunii Panorama, realizatorul emisiunii, Richard Dimbleby, a prezentat un reportaj despre o familie din Elveția care tocmai avusese o recoltă bogată de... spaghetti. În filmare, o doamnă cu legea cu atenție roadele mult dorite din copac și le așeza atentă la soare, ca să le usuce. Știrea i-a contrariat pe unii și le-a stârnit curiozitatea altora, așa că oamenii au început să sune la redacție cerând semințe pentru a planta uimitorul copac în curtea lor. Abia când postul de televiziune a anunțat că știrea a fost difuzată pe 1 Aprilie, oamenii au înțeles că totul era o farsă bine realizată.

Din păcate, o metodă asemănătoare, dar nu tot atât de nevinovată, este folosită adesea pentru a răspândi confuzie, și nu doar de 1 Aprilie. Credem mai ușor o informație dacă vine dintr-o sursă pe care o considerăm de încredere sau dacă o spune cineva cu autoritate. Și totuși, v-ați gândit că astfel de informații trebuie verificate? Este posibil ca și în domeniul învățăturilor biblice să fie la fel? Informațiile legate de mileniu trebuie verificate și argumentate.

Ediția electronică a *Dicționarului Merriam-Webster* dă ca primă explicație pentru cuvân-

tu „mileniu” următoarele: „cei o mie de ani menționați în Apocalipsa 20, în timpul cărora sfințenia va umple lumea, iar Hristos va domni pe pământ.” De asemenea, *Enciclopedia Britanică* spune că termenul „milenialism” înseamnă credința biblică, bazată pe cartea Apocalipsa, că Hristos va domni o mie de ani pe pământ, împreună cu sfinții săi, înainte de judecata finală.

Ideea unui mileniu de pace și bunăstare pe pământ este foarte plăcută, dar este ea oare conform Bibliei? A promis Isus Hristos o astfel de lume pe pământul nostru, înainte de judecata finală a tuturor oamenilor? În general, cercetătorii Bibliei cred că mileniul va fi *înaintea* întoarcerii Domnului Isus pe pământ. Ei cred că răspândirea cu succes a Evangheliei va duce în cele din urmă la o epocă de aur de o mie de ani. Apoi Isus Se va întoarce pentru a începe veșnicia. Alții cred că această perioadă de o mie de ani va fi *după* a doua venire a lui Isus și mulți cred că, în acel timp, Împărăția lui Isus va fi pe pământ. Mai sunt și alții care cred că avem de-a face cu o imagine simbolică și nu putem vorbi despre o perioadă reală de o mie de ani.

Ce se întâmplă pe pământ în timpul mileniului?

Relatarea biblică despre mileniu se află în Apocalipsa 20: „Apoi am văzut pogorându-se din

cer un inger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani” (v. 1-3). În Apocalipsa mai găsim o dată termenul „adânc”. „Ingerul al cincilea a sunat

din trâmbiță. Și am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ. I s-a dat cheia fântânii Adâncului și a deschis fântâna Adâncului. Din fântână s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. Și soarele și văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii” (Apocalipsa 9:1-2).

Apocalipsa 8:10 spune că Satana este „steaua” căzută din cer și posesorul cheii Adâncului. Însă în pasajul din Apocalipsa 20:1-3, profetul îl descrie pe Satana ca fiind legat cu un lanț și aruncat în Adânc de un înger mai puternic, care are cheia și deci autoritatea să facă lucrul acesta. Cum explicăm această schimbare? Cum ajunge Satana, care odată era stăpânul Adâncului, să fie acum prizonierul lui? Cândva, el avea cheia, acum o are altcineva. Ce s-a întâmplat? Răspunsul scurt este că s-a întâmplat un eveniment mareț – a doua venire a Domnului Isus. Acesta implică următoarea concluzie logică: poziția lui Satana înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos este radical diferită de situația lui după momentul revenirii. Conform descrierii dramatice din Apocalipsa 19, Hristos cel biruitor Se întoarce pe pământ în calitate de conducător al armatelor cerești. Morții cei neprihăniți sunt înviați și se ridică la ceruri împreună cu dreptii cei vii pentru a-L întâmpina pe Isus. Cei răi, sau cei nemântuiți, nu supraviețuiesc strălucirii și slavei revenirii lui Hristos. Deci Diavolul rămâne fără oameni pe pământ. Înainte putea să-i ispitească pe locuitorii pământului să I se împotrivescă lui Dumnezeu. Însă după ce Isus pleacă la ceruri cu cei drepti, chiar dacă Satana și îngerii lui sunt în continuare răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu, nu mai există niciun om pe pământ pe care să îl folosească drept agent de-al lor în marea luptă dintre bine și rău. Nu mai au pe cine să ispitească și să înșele. Tabloul din Apocalipsa 20:1-3 este simbolic. Satana nu este legat la propriu cu un lanț și aruncat într-o groapă. Dacă acceptăm că lanțul, balaurul și cheia sunt elemente figurate, nu avem de ce să credem că abisul ar trebui înțeles ca o prăpastie adâncă sau ca o fântână părăsită, cu capac și încuietore. Vreme de o mie de ani, el va rămâne prizonier pe un pământ pustiu și nepopulat, legat de circumstanțele pe care el însuși le-a creat. Vreme de o mie de ani va privi pustiirea și dezastrul create de răzvrătirea lui. În Noul Testament citim că Satana și îngerii lui sunt pedepsiți în Adânc, să stea „înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată” (2 Petru 2:4).

Profetul Ieremia descrie astfel starea generală din acel timp:

„Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit! Mă uit la munți, și iată că sunt zguduiți; și toate dealurile se clatină! Mă uit, și iată că nu este niciun om; și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite.”

(Ieremia 4:23-26)

Acesta este „Adâncul” în care Satana e nevoit să stea o mie de ani. El are suficient timp să mediteze la faptele lui. Este de remarcat că Ieremia folosește expresiile „iată că nu este niciun om”; și „toate păsările cerurilor au fugit”; „toate cetățile... sunt nimicite”. Dincolo de distrugerea Ierusalimului, profetul accentuează aici distrugerea catastrofică de la sfârșitul lumii și faptul că niciun om nu va rămâne în viață în timpul perioadei de o mie de ani. El folosește un limbaj și mai dramatic: „Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ” (Ieremia 25:33).

Ce se întâmplă în ceruri în timpul mileniului?

Apocalipsa 20:4 spune: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, [adică celor răscumpărați] li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.” Ce vor face oamenii mântuiți în locuințele lor din ceruri, vreme de o mie de ani? Le va lua ceva timp să se obișnuiască cu privilegiile și sunetele din cer. Da, ne va lua ceva vreme să ne obișnuim cu cerul! Cu toate acestea, sfinții vor fi ocupați cu mai multe activități în ceruri. Apocalipsa spune că ei vor împărăți alături de Hristos în acest timp. În primul rând, ei vor avea șansa de a observa direct dreptatea și dragostea lui Dumnezeu în modul în care a tratat problema păcatului. Mai clar decât oricând, ei vor înțelege străduința lui Dumnezeu de a mântui orice persoană care a trăit vreodată. Vor înțelege că cei pierduți au respins apelurile lui Hristos. Dacă un prieten apropiat sau o persoană

**SEMNIFICATIA
MILENIULUI
BALLA
LORAND**

CE VOR FACE OAMENII MÂNTUIȚI ÎN LOCUINȚELE DIN CERURI, VREME DE O MIE DE ANI? LE VA LUA CEVA TIMP SĂ SE OBIȘNUIASCĂ CU PRIVILEGIILE ȘI SUNETELE DIN CER. CU TOATE ACESTE, SFINȚII VOR FI OCUPAȚI CU MAI MULTE ACTIVITĂȚI ÎN CERURI.

iubită va lipsi de acolo, cel mântuit va analiza ce a făcut Isus pentru a atrage acea persoană la Sine și de ce eforturile lui Dumnezeu au fost în zadar. Dumnezeu va răspunde cu răbdare la toate întrebările și se va lămuri orice dubiu despre soarta celor iubiți sau a cunoștințelor, și caracterul lui Dumnezeu va fi văzut ca într-o carte deschisă. În al doilea rând, conform afirmației făcute de apostolul Pavel că „noi vom judeca pe îngeri” (1 Corinteni 6:3), înțelegem că sfinții devin acum regi și judecători ai lumii. Victimele îi judecă pe cei care le-au condamnat. Găsim aici un tribunal infinit mai înalt decât orice tribunal de pe pământ, în fața căruia vor fi strigate toate numele care lipsesc din cartea vieții. Biblia spune că toți credincioșii vor participa la această judecată împotriva lumii și a îngerilor răi. Cei neprihăniți vor revizui sentința finală asupra lui Satana și a îngerilor săi. Această deschidere a dosarelor și revizuirea lor va demonstra, dincolo de orice urmă de îndoială, că Dumnezeu a fost iubitor și corect. Dumnezeu va fi achitat de toate acuzațiile pe care Satana le-a rostit împotriva Lui.

Perioada celor o mie de ani a fost comparată adesea cu schimbarea gărzii. Vechea ordine rea, care a stăpânit atât de mult, a lăsat în sfârșit loc unei noi ordini universale. Mileniul se va petrece la intersecția celor două lumi. El va sluji ca reper pentru sfârșitul tragediei păcatului și pentru triumful lumii celei noi. „Schimbarea gărzii” le va oferi timp oamenilor, locuitorilor universului și îngerilor să își adapteze gândirea de la o lume orientată spre păcat spre un univers unde efectele nocive ale răului nu mai există. Întocmai cum Dumnezeu a prevăzut că este nevoie de o perioadă de timp între prima venire a lui Hristos pe pământ și a doua Lui venire, tot la fel înțelepciunea Lui știe că va fi nevoie de o perioadă de timp între a doua Sa venire și facerea unui nou pământ. De asemenea, acest răstimp de zece veacuri – aproape cât viața celui mai longeviv om – este o perioadă de acomodare. Va fi un cadru ideal în care oamenii lui Dumnezeu din diferite culturi și veacuri au nevoie să se cunoască și să se familiarizeze unii cu alții și toți între ei. Aceasta sugerează că la înviere trăsăturile culturale și individuale nu vor fi uitate. Vor exista în continuare diferențe între indivizi și vom putea recunoaște în continuare aceste diferențe. Deși la înviere oamenii vor primi trupuri duhovnicești pline de slavă, acestea vor fi trupuri reale, asemenea trupului lui Hristos. Iată deci o șansă minunată de a cunoaște întreaga omenire și, de asemenea, ființele cerești.

Însă cel mai mare privilegiu va fi să Îl cunoaștem îndeaproape pe Dumnezeu. Vom avea timp să înțelegem pe deplin proiectul Lui pentru umanitate. Dumnezeu vrea ca noi să avem încredere deplină în conducerea Lui. Din acest motiv, a petrecut deja mii de ani ocupându-se cu răbdare atât de ființele din cer, cât și de cele de pe pământ. Încă o mie de ani? De ce nu? Și oricât va fi nevoie ca oamenii să înțeleagă cum este El în realitate, față în

față. La sfârșitul acestor o mie de ani, vrăjmașul, îngerii lui și toți cei ce nu au primit harul venit prin Hristos vor suferi pedeapsa definitivă a unui foc venit din cer. Pe Dumnezeu îl interesează în mod profund ca, înainte să se întâmple aceasta, să avem timp pentru a înțelege pe deplin de ce este necesar un destin atât de dramatic.

În Geneza capitolul 18, Dumnezeu, călătorind pe jos și arătând ca un om oarecare, îi face o vizită surpriză lui Avraam. Ospitalier ca întotdeauna, Avraam își invită Oaspetele necunoscut să se odihnească un pic și să se bucure de hrana special pregătită. După masă, Avraam Îl petrece o bucată de drum pe Oaspetele său atât de deosebit. Au stat împreună pe un loc mai înalt și, privind în zare cetățile din câmpie, Dumnezeu i-a spus lui Avraam ce se pregătea să facă. Avraam era șocat.

Înțelegând în cele din urmă cine era Oaspetele lui, bătrânul a început imediat să vorbească despre cele două cetăți nelegiuite. Cunoștea multe persoane acolo, dar mai ales îl cunoștea pe Lot, nepotul lui. Cu siguranță că decizia lui Dumnezeu a stârnit în mintea sa multe întrebări și nelămuriri. Simțind că Dumnezeu este deschis la dialog, Avraam l-a întrebat cu umilință: „Cel ce judecă tot pământul nu va face oare dreptate?” Apoi, cu smerenie și stăruință, i-a cerut lui Dumnezeu să nu distrugă cetățile dacă în toată populația urbană s-ar fi găsit minimum cincizeci de oameni drepecți. Dumnezeu l-a lăsat să înțeleagă că nu știe ce va găsi în Sodoma și nu i-a destăinuit lui Avraam tot ceea ce știa, dar l-a lăsat să vadă că El este profund preocupat să salveze cetățile acestea, nu să le nimicească.

În dimineața următoare, Avraam s-a întors cu emoție la locul unde se despărțise de Oaspetele său ceresc, curios să privească cetățile despre care vorbiseră cu o zi înainte. Cu durere, a văzut fumul gros care se înălța spre cer. I-a părut rău pentru ceea ce vedea, dar a înțeles. A știut fără nicio urmă de îndoială că Dumnezeu S-a ținut de cuvânt, că Îl păsa prea mult de oameni ca să distrugă cetățile dacă nu avea destule motive. Iar Avraam și-a dat seama că cetățile erau mult mai rele decât a presupus el. În acestea nu se găsiseră nici măcar zece oameni drepecți. Mai târziu, Avraam a aflat că, înainte de marele dezastru, Dumnezeu salvase toți oamenii buni pe care i-a găsit în Sodoma. Soarta cetăților nu fusese schimbată, dar prietenul Său, Avraam, a înțeles situația la un nivel mai profund.

Mileniul va fi un timp dedicat pentru a înțelege profund planul de mântuire, o perioadă bine definită pentru a primi răspuns la toate întrebările noastre, iar la finalul acestei perioade cred că vom exclama cu toții: „Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne, și cât de adânci sunt gândurile Tale!” (Psalmii 92:5). ■

Balla Lorand, director al Departamentelor Publicații și Grupuri Etnice, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

JÓZSEF GYÉRESI (1929–2020)

Pastorul József Gyéresi, bine cunoscut în rândul adventiștilor din România, a trecut la odihnă pe 31 octombrie 2020, în credința revenirii sigure a lui Isus Hristos. Viața sa, de nouăzeci și unu de ani (1929–2020), a fost plină de evenimente. Este un lucru dificil să cuprindem această viață într-un singur articol funebru.

În lucrarea lui pastorală se poate observa că timp de patruzeci de ani (1954–1994) a slujit exemplar, cu credincioșie față de Dumnezeu, a cărui biserică a iubit-o, vizitându-și cu perseverență membrii, oferindu-le consiliere și educându-i pentru salvarea de suflete. În privința persoanei lui nu putem folosi statutul de „pastor pensionar”, fiindcă era pensionar doar în acte. În realitate a stat la dispoziția comunității locale și a Conferinței Transilvania Sud atât timp cât putea urca la amvon, chiar dacă o făcea fiind ajutat. Sufletul lui era plin de bucurie divină atunci când Sabat de Sabat era chemat la slujire. A vestit Cuvântul și a păstorit suflete. În centrul predicilor sale era întotdeauna Isus Hristos. Moartea Lui mântuitoare, viața Sa exemplară, suferințele Lui, învierea și revenirea în glorie, cât și speranța în privința învierii morților îi ofereau putere și motivație.

Cum a început această viață și ce conținut a avut? În anul 1952 a fost admis la Institutul Teologic Adventist, din București, în primul an, iar în doi ani de studiu a reușit să parcurgă materia pentru patru ani de pregătire. Ca urmare, a primit diploma de pastor. Din septembrie 1954 până în septembrie 1994 a slujit ca pastor în următoarele districte: Cluj-Napoca, Gheorgheni, Oradea, Miercurea Nirajului, Sântioana de Mureș și, în final, Târgu Mureș „A”. Ultimul district a fost deservit timp de zece ani, se poate spune că a lucrat în cea mai mare comunitate maghiară din lume, la toate nivelurile pastorale.

A investit mult în cuplurile tinere, cărora le-a ținut prezentări de aprofundare a căsniciei. Soții și soțiile care mai trăiesc își aduc aminte de ace-

le sfaturi practice care aveau o influență atât de binecuvântată asupra vieții de cuplu.

Începând cu 1985, timp de cinci ani a slujit în comitetul Uniunii Române, fiind consilier, și a reprezentat ca delegat Biserica Adventistă din România la Adunarea Generală Electivă a Conferinței Generale din 1980, în Statele Unite. Apoi, din 1990, a slujit doi ani la departamentele Școala de Sabat

și Familie, în Conferința de la Cluj-Napoca, fiind director al departamentelor.

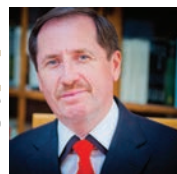
Privind la drumul pastoral mai sus amintit, putem concluziona că mare parte din acea slujire a avut loc în vremea comunismului, care se opunea credinței și impunea limitări, necazuri, provocări în această privință. Totodată putem spune că, în pofida acestui lucru, a avut parte de biruințe minunate, de salvarea sufletelor, botezuri și așa-numitele evanghelizări „ilegale”.

După toate acestea, este nevoie să amintim și câteva detalii mai personale, îndeosebi despre familia lui. Succesul pastoral al lui József Gyéresi se regăsește și în căsnicia lui. Într-un cadru de familie, pe 18 mai 1958, în condiții umile, s-a logodit cu fata pastorului adventist Csongvai Domokos, pe nume Marta. Apoi au ținut cununia civilă la Arad, după care ceremonia religioasă de cerere a binecuvântării a avut loc tot la Arad, la data de 28 septembrie 1958. Ca rod al acestei căsnicii au venit pe lume doi copii: băiatul Ernő și fata Judit. Ernő a ales de asemenea drumul slujirii pastorale. Le-a adus multă bucurie acest lucru, până când, în urma decesului său prematur, credința tatălui său a fost profund încercată. Dar în pofida acestor lucruri, credința lui în Dumnezeu a rămas nestrămutată!

Inima noastră, inundată de speranță și durere, pentru ce poate fi recunoscutoare lui Dumnezeu la sfârșitul vieții servului Său? Pentru influența vieții descrise mai sus asupra noastră și pentru acea viață abundentă care se datorează harului divin.

În concluzie, să amintim doar mărturia de credință și jurământul pastorului adventist József Gyéresi și al soției, Márta: „Amândoi ne-am străduit să ne folosim darurile primite de la Dumnezeu în lucrarea Lui.” ■

**SLUJIRE ȘI
STATORNICIE
SZALLOS-FARKAS
ZOLTAN**

**AMÂNDOII NE-AM
STRĂDUIT SĂ NE
FOLOSIM DARURILE
PRIMITE DE LA DUMNE-
ZEU ÎN LUCRAREA LUI.**

Conf. univ. dr. Szallós-Farkas Zoltán, Universitatea Adventus

REVERSUL EXODULUI

**DRUMUL
SALVARII
EMILIAN
NICULESCU**

**DOMNUL ISUS
A BĂTĂTORIT
DRUMUL
MÂNTUIRII, ÎN
SUCCESIUNE
INVERSĂ ITI-
NERARIULUI
EXODULUI.**

În linii mari, programul activității publice a Domnului Isus pare a fi o impresionantă și interesantă inversare a itinerariului Exodului: este tocmai reversul.

Totul începe de la punctul terminus al Exodului: apa Iordanului, prin evenimentul botezului Domnului Isus Hristos, act înfăptuit de către Ioan Botezătorul, în anul 27 d.Hr., în conformitate exactă cu profeția din Daniel 9:25. Pe vremea lui Iosua, curgerea Iordanului s-a oprit în chip miraculos atunci când preoții care purtau chivotul au pășit în apa râului, permițând trecerea în siguranță a poporul Israel pe malul opus, în țara Canaanului. Când Domnul Isus a pășit în Iordan, cursul apei nu s-a oprit, însă a avut loc o minune mult mai impresionantă: s-au deschis cerurile. Dumnezeu Tatăl a transmis un mesaj de prețuire: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea!”, iar Duhul Sfânt a coborât în chip de porumbel, marcând acest moment profetic al ungerii Domnului Isus ca Mesia.

Imediat după botez, Mântuitorul Se retrage în pustie, unde, după cele 40 de zile de post, întâmpină un atac direct din partea lui Satana. Similitudinea constă în faptul că în pustia Sinai, în timpul celor 40 de ani ai Exodului, Dumnezeu a fost ispitit prin nemulțumirile, murmurul și pornirile firești, necontrolate ale poporului Israel (Psalmii 95:10).

Apoi, Domnul Isus Își conduce ascultătorii și ucenicii pe Muntele Fericirilor, unde le vorbește despre spiritualitatea și imuabilitatea Legii celor

Zece Porunci, Decalogul, care a fost rostit de El odinioară pe muntele Sinai în auzul întregului popor Israel.

În cursul călătoriilor prin sate și orașe are loc minunea hrănirii spirituale zilnice cu mana și apa vie a învățăturilor Sale.

La încheierea activității publice a Mântuitorului ajungem la „Marea Roșie” a sacrificiului Său, mult mai vastă decât orice mare sau ocean. Odinioară, pe malul Mării Roșii, poporul a cântat Cântarea lui Moise, dând glas bucuriei că dușmanii au pierit. Pe „malul” acestui eveniment atât de solemn, Isus „cântă” Cântarea Mielului, rostind cuvintele: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Aici moare Mielul lui Dumnezeu, oferindu-și tot sângele pentru ca omul, devenit dușman prin păcătuire, să nu piară, ci să aibă parte de iertare. Odinioară, Dumnezeu a împiedicat urmăritorii egipteni să readucă poporul Israel în robie. Caii și călăreții, sub comanda personală a lui Faraon, au murit înecați în apele Mării Roșii. Prin moartea Sa pe cruce, Mântuitorul oprește pericolul ca păcatele recunoscute, mărturisite, pentru care am cerut iertare, să ne mai urmărească. Domnul Isus le-a „încat” în marea uitării.

Este interesant de remarcat că activitatea publică a Domnului Isus se termină cu Sărbătoarea Paștelui, sărbătoarea cu care a început de fapt Exodul. Atunci sângele mielului pascal a apărut pe pervazul ușilor tuturor evreilor, ca un semn al credinței în venirea adevăratului „Miel al lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”. Crucea în-sângerată a Domnului Isus este împlinirea acestei speranțe și credințe milenare.

În final, Domnul Isus Se înalță la Cer, de unde a coborât atunci când a început Exodul.

Astfel, ca Om, Domnul Isus a bătătorit atât de vizibil drumul mântuirii, în succesiune inversă itinerariului Exodului, adevărind pe deplin ce a declarat despre Sine: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” El a marcat acest drum al salvării cu sudoare, cu lacrimi și cu propriul sânge, pentru a veni în întâmpinarea tuturor celor care vor să scape din „Egiptul” robiei păcatului și doresc să ajungă în Canaanul ceresc. Ca și odinioară, El este tot atât de dispus să conducă exodul fiecărui om. ■

Emilian Niculescu, pastor pensionar

IN MEMORIAM VASILE CAZAN (1952–2020)

Ne-am mai împutinat după ce, din constelația prietenilor și a frăției, a mai apus o inimă iubitoare – Vasile Cazan. Ne va lipsi foarte mult, ceea ce ne va determina să așteptăm cu mai multă ardoare „arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos” (Tit 2:13).

Vasile Cazan s-a născut în anul 1952, fiind primul copil al părinților săi, Vasile și Susana. Copilăria și-a petrecut-o la Chinari, într-o ambianță iubitoare, alături de părinți și de sora sa, Viorica. Dragostea față de Domnul Isus a fost pecetluită prin legământul botezului în anul 1972, pășind astfel pentru totdeauna în slujba Domnului.

O componentă importantă a fericirii sale a fost Ana, cea cu care a încheiat legământul căsătoriei în anul 1979. După trei ani, Dumnezeu i-a binecuvântat cu un băiețel, Sebastian. Fericirea căminului lor a fost umbră de un eveniment tragic în anul 2013, când au suferit un accident de circulație – fără a fi vinovați – în zona orașului Huedin, în urma căruia și-au pierdut viața soția fratelui Cazan și prietenul lor de familie Madaras Sándor, care conducea mașina. Pierderea soției a provocat răni adânci în inima lui Vasile până la finalul vieții sale, dar slujirea lui Dumnezeu, muzica vocală și instrumentală au fost pentru el un adevărat medicament.

Acest om atât de prietenos a fost înzestrat cu un talent muzical deosebit, pe care l-a pus în slujba lui Dumnezeu și a semenilor. La vârsta de opt ani și-a pus talentul la „schimbător”, începând să învețe să cânte la vioară, violă și pian în Târgu Mureș. Deja la 16 ani dirija diferite formații muzicale religioase. Mai târziu a învățat dirijatul la Academia de Muzică „Gheorghe Dima”, din Cluj. Apoi și-a dezvoltat cunoștințele prin colaborarea cu Marin Constantin, dirijorul corului Madrigal. După Revoluție a lucrat ca dirijor al corului mixt al Filarmonicii din Târgu Mureș. În 1996 devine secretarul instituției, pentru ca din 1998 și până la moarte să fie directorul Filarmonicii din Târgu Mureș. Între 1996 și 1998, în fiecare vară a colaborat la New York cu maestrul Halász László, cel care în tinerețe fusese discipolul vestiților Toscanini și Bruno Walter. Împreună cu echipa filarmonicii mureșene au apărut pe diferite scene ale lumii, obținând distincții drept recunoaștere a meritelor profesionale.

În mediul social se bucura de un bun prestigiu. Oamenii apreciau nu doar capacitățile sale muzicale, ci adevăratul său caracter creștin. Avea o inimă caldă și modestă, imitând caracterul Mântuitorului Său. Își iubea și își respecta semenii.

O bucurie aparte pentru el erau ocaziile când își putea folosi talentul pentru a-L slăvi pe Dumnezeu și pentru a sluji bisericii. Zeci de ani s-a ocupat cu formarea și instruirea corurilor și a orchestrelor, sprijinind programele comunităților, programele evanghelice ale Conferinței și alte programe de proporții mai mari, prea multe ca să poată fi contabilizate. Dumnezeu însă ține seama cu exactitate de ele, iar cei cu care a colaborat și-l amintesc cu aleasă prețuire.

Vasile Cazan a depus bagheta de dirijor și a trecut la odihnă în speranța nestrămutată a revenirii Domnului Isus și a revederii cu cei dragi. În ciuda îngrijirii medicale exemplare, a pierdut lupta cu COVID-19 și, în dimineața zilei de 11 octombrie, a adormit în Domnul. Plecarea lui lasă un gol imens în familia fiului său, Sebastian, a familiei surorii sale, Viorica, a rudelor, a prietenilor, în viața muzicală a municipiului și în bisericile locale.

Se odihnește în liniște alături de soția sa în cimitirul din Târgu Mureș, calea Livezeni, în așteptarea sunetului trâmbiței cerești, momentul când Domnul Isus, Marele Dirijor, va da semnalul pentru învierea slăvită: „Veniți, voi care vă odihniți în țărâna pământului!” Astfel se va împlini făgăduința Domnului Isus: „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui!” (Apocalipsa 22:12).

Dacă am fi avut o discuție cu privire la plecarea sa din viață, oare ce misiune mi-ar fi încredințat? Cred că mi-ar fi zis: „Prieten – atât de sincer și de cald folosea această adresare –, spune celor care m-au cunoscut, celor care m-au iubit, celor cu care am lucrat, că eu mă alătur iubitei mele soții pentru a mă odihni. Pregătiți-vă pentru marea întâlnire! Dragii mei – coriști, instrumentiști, dirijori și toți ceilalți – vă rog, duceți mai departe slujirea sacră a proslăvirii lui Dumnezeu până la revenirea Domnului Isus! La revedere și să ne reîntâlnim în marele cor: «Osana»! Așa să ne ajute Dumnezeu!” ■

Szász Ernest, pastor, coordonatorul redacției de limbă maghiară a Editurii Viață și Sănătate

**O PAUZĂ
MUZICALĂ
SZÁSZ
ERNEST**

**LA REVEDERE!
NE REÎNTÂLNIM
ÎN MARELE COR:
«OSANA»!**

DIN CRIMINAL, UN COPIL AL LUI DUMNEZEU

Cu aproximativ 16 ani în urmă mergeam săptămânal în Penitenciarul Poarta Albă, din Constanța, unde țineam lecturi biblice, cântam și ne rugam împreună cu deținuții. Între cei care participau la întâlniri era și un deținut care, ori de câte ori le dădeam ocazia să se roage, înălța o rugăciune scurtă, parcă trasă la indigo:

„Doamne, fă o minune și rezolvă problema care există între mine și mama mea.” Numele lui este Burlacu Ioan și a participat aproximativ un an la întâlnirile noastre. Am vorbit între patru ochi și mi-a spus

durerea lui: „Sunt de multă vreme în pușcărie. Eu mi-am mărturisit păcatul înaintea lui Dumnezeu, cu lacrimi și părere de rău, și Domnul m-a iertat, dar mama nu vrea să mă ierte. I-am trimis multe scrisori pe care erau lacrimile mele, dar în zadar...” L-am întrebat dacă dorește să ne implicăm în rezolvarea problemei și mi-a spus că ar fi cea mai mare bucurie a vieții lui.

Într-o zi, împreună cu fratele Cojocaru, am hotărât să-i facem o vizită mamei lui Ionică. Ne-am prezentat ca voluntari ai Asociației Serviciul Umanitar pentru Penitenciare și i-am spus că lucrăm cu deținuții din Poarta Albă. Nu am terminat bine vorba că femeia ne-a întrebat dacă a mai făcut ceva Ionică. Cunoscând situația, m-am gândit să fie cumva ca o muștrare care să ne ajute și i-am spus: „Nu! Ionică nu a mai făcut nimic rău. Este un om schimbat, un om care varsă multe lacrimi pentru că dumneata nu vrei să îl ierți.” Femeia a început să strige: „Nu pot să îl iert, nu pot să îl iert.” Am încercat să aducem multe argumente în favoarea iertării, dar fără rezultat. În final, i-am spus: „Bine, nu îl ierți, este problema dumitale, dar pentru liniștea lui și a dumitale, hai să facem o înțelegere. Noi vom face un pachet pentru Ionică, venim, te luăm și apoi dumneata doar îi vei preda băiatului, la vizită, pachetul. Vei avea liniște și dumneata, și el.” La această propunere, femeia a reacționat: „Un pachet pot să fac și eu.”

După o săptămână ne-am întors și am găsit-o așteptând la poartă, pregătită și cu pachetul în mână. Am ajuns la penitenciar. Fratele Cojocaru a rămas la mașină să se roage, timp în care eu am îndrumat-o pe doamnă către sala unde se realizau înregistrările vizitelor. Era ziua de Paște și era foarte multă lume programată la vizită. Cei care nu și-au auzit numele strigat s-au retras. Femeia asculta de pe margine și, fără niciun motiv, angajatul unității a mai cerut un buletin. Fiindcă dansa era aproape, a întins buletinul și a fost inclusă în primul grup de vizitatori.

M-am întors la mașină, unde fratele Cojocaru încă se ruga. Ulterior i-am povestit cum au decurs lucrurile și, entuziasmat, mi-a spus: „Aici este degetul lui Dumnezeu.” După o oră s-a întors și femeia. Era plânsă și repeta cu lacrimi: „Dacă nu ați fi insistat să vin, nu puteam să îl iert.”

După două-trei săptămâni am mers la penitenciar și Ionică ne-a luat în brațe și, cu bucurie, îl lauda pe Dumnezeu. A trecut un an, timp în care Ionică nu a lipsit niciodată de la programele noastre, ci cu Biblia în mână era primul sosit. Într-o zi, Ionică n-a mai venit. La fel și în următoarea ocazie. Am aflat de la ceilalți deținuți că fusese transferat la un alt penitenciar și de atunci nu am mai știut nimic de el.

După vreo zece ani, eram la Penitenciarul Valu lui Traian și le vorbeam deținuților despre împăcarea cu Dumnezeu și cu semenii. Pe când le relatam împăcarea dintre mamă și fiu (dintre Ionică și mama lui), deodată s-a ridicat în picioare un bărbat exclamând: „Eu sunt Ionică.” Am fost emoționați. Apoi ne-a povestit: „Am fost transferat la penitenciarul Timișoara. Acolo, Sabat de Sabat am participat la întâlnirile Bisericii Adventiste, iar o doamnă, cunoscută ca sora Silvia, care avea picioarele amputate, era adusă în cărucior și ne predica în fiecare ocazie. Pentru că am fost trecut în regim deschis, sunt din nou aici.”

Au trecut câțiva ani în care Ionică nu a lipsit și, mai mult, îi încuraja pe ceilalți deținuți. L-am întrebat dacă dorește să încheie legământ cu Dumnezeu și mi-a spus că vrea să primească botezul în libertate. Se apropia data liberării, însă Ionică a început să aibă dureri, motiv pentru care a fost dus la spital. A fost diagnosticat cu cancer. S-a liberat și s-a stabilit în comuna Bărăganu și a lucrat la o soră (sora Magdalena) din acea comunitate, care avea o mică fermă de animale. Aici avea posibilitatea să studieze și să vină la serviciile divine de la biserică.

Pentru că erau mai mulți candidați pentru botez, s-a stabilit și data botezului. Într-una din zile, Ionică s-a simțit rău și s-a hotărât să meargă din nou la medic, însă ne-a spus: „Nu pot să plec la spital până nu voi fi botezat.” A fost botezat și, în ciuda durerilor pe care le simțea, Ionică era bucuros. A plecat la spital, însă după numai câteva zile a murit.

La înmormântare am spus câteva cuvinte despre relația pe care am avut-o cu el în penitenciar și am recitat poezia „Dor de acasă” (scrisă de fratele Florin Lăiu). Aștept cu dor ziua minunată în care îl voi revedea pe Ionică, precum și pe alți deținuți, în Împărăția lui Dumnezeu. ■

Experiență trăită și relatată de **Elisei Dîrmină**, voluntar ASUP

**HARUL
IREZISTIBIL
ELISEI
DÎRMINĂ**

ANICA BUSUIOC

Anul 1931, 6 iunie, aducea speranța în familia Elena și Ion Ciuhat din satul Bucșești, com. Poduri, jud. Bacău, odată cu nașterea primului copil – Anica. Tatăl și-ar fi dorit băiat, ca să aibă o mână de ajutor la meseria lui de fierar, la treburile câmpului și ale gospodăriei. Însă Anica s-a remarcat de timpuriu prin abilitățile pe care le avea, îngrijind de frățiori și surioare (șase copii, patru fete și doi băieți), ajutându-și astfel mama cu bucurie, și pe tata, cu tot ce putea ea.

Simțindu-se responsabilă ca prim născut, stătea pe lângă mama și puneă astfel temelii unei arte culinare autentice. Și-a completat cunoștințele în domeniu, citind cărți inspirate: *Dietă și hrană*, *Divina vindecare* și altele, pe care le-a găsit în biblioteca părinților.

La vârsta marilor decizii, în jurul anului 1949, părinții primesc cu bucurie vestea revenirii în curând a Mântuitorului, iar Anica împărtășește același crez și primește botezul. Căsătoriile se aranjau de către bătrâni, iar frumoasa și harnica Anicuța n-a obiectat și și-a legat pentru totdeauna viața de Titu, venind și slujind în familia Busuioc, la Poduri, unde, pe lângă familia ei, trebuie să-și îngrijească și socrul, tata Ghiță, care era bolnav. Pe atunci ea avea doar 18 ani.

Curând o naște pe Gabriela, iar soțul îi pleacă militar. Apoi vine pe lume Livia. Când o apucă dorul de părinți, înfașă copiii și pleacă peste deal la ei. Doreau să aibă un băiat și Dumnezeu li l-a oferit pe Valentin. Mai apoi se completează buchetul familial cu Rica și Gabriel. Nu s-a dat înapoi nici când a trebuit să crească nepoții. În toți cei 10 nepoți și 7 strănepoți a investit dragoste și multă grijă.

Era marea ei bucurie să-l invite pe pastor la masă. Era tare atentă și conștiincioasă în slujbele încredințate. Iubea surorile de credință și folosea ocaziile de sărbătoare pentru a le duce măcar o floare. Pregătirea familiei pentru Sabat o făcea minuțios, iar sâmbătă dimineață, când pleca la biserică, fiecare copil era ca scos din cutie! Copiii au învățat de la mama lor că e posibil să memorezi versete, capitole din Biblie și să îți fie mîntea un adevărat cuprins al cărții de imnuri.

În luna septembrie, anul trecut, a căzut, am dus-o la spital, dar recuperarea s-a lăsat mult așteptată. După aproape un an de ședere la pat, mereu cu regretul în inimă că nu poate lucra în grădină, că nu mai poate sluji, dar cu credință și speranță netăgăduită în Domnul Isus și în revenirea Sa glorioasă, spre dimineața zilei de 26 august 2020, obosită de truda unei vieți de jertfire, s-a stins la aproape 90 de ani, în aceeași credință pe care a cultivat-o zi de zi, de a vedea pe Mântuitorul și pe toți cei pe care i-a purtat în inimă, pe plaiurile cerești. Versetele preferate ale mamei erau: „Domnul este Păstorul meu...” (Psalmul 23) și „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănită, pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui (2 Timotei 4:7-8). ■

Au consemnat copiii, **Livia și Eugen Baciu**.

VIREL CETEAN

S-a născut în 1930 în comuna Stremț, județul Alba. Tatăl, Petru, a primit credința în Italia, în timpul Primului Război Mondial, de la un soldat creștin adventist. Mama, Carolina, o ortodoxă credincioasă, la întoarcerea lui Petru s-a convertit și ea la credința adventistă și curând s-au căsătorit. Au fost binecuvântați cu opt copii, Viorel fiind al șaptelea în ordinea nașterii.

Între anii 1946 și 1948, Viorel Cetean a lucrat colportaj în zona Clujului și a Sighișoarei. În 1951, în timpul serviciului militar, deoarece nu a vrut să facă nicio activitate în Sabat, a fost dus la închisoare. Prin providența lui Dumnezeu, după cinci săptămâni a fost dus într-o altă unitate militară. Generalul era din același sat cu Viorel. Cunoscându-i familia și convingerile religioase, l-a încadrat la o companie de construcții și, în felul acesta, Viorel a primit permisiunea de a păstra Sabatul și a mers regulat la biserică.

Între 1955 și 1959 a urmat Seminarul Teologic Adventist la București. Din cauza condițiilor politice din România nu a fost angajat. În 1960 o întâlnește pe Estera Ciocârlan din Slătioara (Olt) și în ianuarie 1961 se căsătoresc. Li se nasc doi copii: Erica, în septembrie 1961, și Eduard, în 1964. Viorel nu a mai intrat în lucrarea de pastorație, chiar dacă la un moment dat a fost invitat, dar cu dragostea în inimă pentru Dumnezeu, împreună cu soția sa, Estera, timp de aproape 20 de ani a slujit în biserică din Slătioara ca prezbiter.

În 1980, printr-o minune, dorința lui de a emigra în Germania s-a împlinit și a fost chemat de autorități pentru a primi pașapoartele necesare emigrării. Dar țara aleasă de Dumnezeu nu a fost Germania, ci SUA. La vârsta de 50 de ani, Viorel începe o viață nouă în SUA, în orașul Detroit. Cinci ani mai târziu, fiica lui, Erica, se căsătorește cu dr. Neal Nedley, acesta declarând că Dumnezeu, ca să răspundă la rugăciunea lui de a-i găsi o soție potrivită, a trebuit să transfere în SUA o româncă dintr-o țară comunistă!

În 2000, Viorel și soția sa, Estera, împreună cu fiul Eduard și proaspăta lui soție, Lynda, din Noua Zeelandă, se mută în Oklahoma, unde deja se aflau Erica cu soțul ei și au locuit acolo împreună. Când Erica și Neal au acceptat altă poziție în lucrarea lui Dumnezeu și s-au mutat la Colegiul Weimar, în California, Viorel a continuat să îngrijească de proprietățile din Oklahoma până în 2019, când familia s-a reunificat din nou în întregime în California. Un an mai târziu, pe 20 octombrie 2020, își încheie alergarea pe acest pământ, cu două săptămâni înainte de a împlini 90 de ani. A fost înmormântat în cimitirul de lângă orașul Weimar.

Estera, soția lui, apoi fiica, Erica, cu soțul, Neil, și cei patru băieți cu soțiile: Joel și Karlen, Arlen și Laura, Nathan și Morgan și ultimul necăsătorit, Justin, fiul său Eduard cu Lynda și copiii lor: Tyler și Mehela îi simt lipsa și doresc să continue să trăiască în viața lor principiile minunate demonstrate de Viorel, cu speranța unei reuniri veșnice a tuturor în ceruri. **MARANATHA! VINO, Doamne Isuse! ■**

A consemnat **Erica Nedley**, fiică.

REGIM DE SUPRAVIEȚUIRE COVID-19, VERSIUNEA 7.4 (II)

CCOVID-19 nu este „ca o gripă”. Spre deosebire de gripă, unde simptomele apar brusc, în infecția cu COVID-19, simptomele apar treptat.¹ Severitatea infecției cu COVID-19 și mortalitatea sunt mai mari (de 6-10 ori) decât în cazul gripei.² Dacă în gripă mortalitatea este de 0,1%, în COVID-19 este în jur de 1%. Mortalitatea în SARS (2003) a fost de 11%, iar în MERS (2012) de 35%.³ Deși mortalitatea prin gripă este de 10 ori mai mare (în ultimul sezon de gripă au fost infectați 35 milioane de americani, din care 500 000 au fost spitalizați, iar 35 000 au murit⁴), numărul total de decese prin COVID-19 doar în SUA (171 592) este de cel puțin 5 ori numărul deceselor prin gripă până în momentul de față. Pericolul răspândirii virusului SARS-CoV-2 este mult mai mare decât în cazul gripei, întrucât, dacă în gripă „cazi la pat” și te autoizolezi astfel, în infecția COVID-19, majoritatea cazurilor sunt ușoare, iar persoanele infectate nu sunt conștiente de acest fapt și își continuă activitatea răspândind astfel virusul.⁵

Dintre infecții, 80% sunt cazuri ușoare, care nu prezintă dispnee și deci nu au nevoie de spitalizare. Cel mai adesea, aceste forme ușoare se întâlnesc la persoane sănătoase sub 50 de ani. Tabloul clinic este al unei răceli mai puternice sau al unei gripe mai ușoare, și se va ameliora în două săptămâni.⁶ Cazurile ușoare au fost definite de către OMS ca fiind infecții ale căilor respiratorii superioare cu febră, epuizare, tuse (dacă tusea este persistentă sau severă, și mai ales umedă, este simptom de infecție a căilor respiratorii inferioare, altfel este socotită ca un simptom de infecție a căilor respiratorii superioare), anorexie, maleză (stare de rău), dureri musculare, dureri în gât, dispnee, congestie nazală sau cefalee și, mai rar, vomă sau diaree.⁷ Pneumonia, sindromul ARDS (de detresă respiratorie acută) sau internarea la reanimare sunt deja criterii de severitate, dar definirea cazurilor ușoare sau moderate și diferențierea de cele severe s-a făcut adesea după criterii diferite, astfel încât orice generalizare trebuie făcută cu atenție.⁸

Cazurile severe (aprox. 14%) necesită spitalizare pentru oxigen și rehidratare prin perfuzii intravenoase. O parte (6% din toți pacienții) pot face șoc septic, care poate duce la AVC (accident vascular cerebral), insuficiență cardiacă sau respiratorie, sau o insuficiență multiplă de organ.⁹ Persoanele mai tinere, între 20 și 60 de ani, care au decedat fără să aibă diferite boli predispozante, au manifestat o **reacție imună severă**, numită „sindromul de eliberare de citokine” (*cytokine release syndrome*)¹⁰, sau „**furtuna de citokine și chemokine**” (substanțe proinflamatorii), care a dus la apariția de celule imunitare și proteine care au atacat diferite organe proprii.¹¹ În aceste cazuri, evoluția clinică s-a remarcat printr-o agravare în a doua săptămână de boală,¹² mai ales în ziua a noua.¹³

Furtuna de bradichinină

Mai nou, cel de-al doilea **supercomputer** mondial aflat la Laboratorul Național Oak Ridge, în Tennessee, a analizat genele din celulele recoltate din lichidul pulmonar provenite de la 9 pacienți cu COVID-19 care aveau edem pulmonar, pe care le-a comparat cu genele de la 40 de pacienți martor. Rezultatele au produs unul dintre acele rare momente de „Evrical?” și au fost publicate în eLife. Deși puterea de calcul a acestui computer este fenomenală – 200 de petafropi/secundă (200 de quadrilioane de calcule pe secundă), analiza a durat o săptămână (40 000 gene din 17 000 de probe genetice), în loc de câteva luni, cât ar fi durat cu un desktop performant. Ipoteza acestei analize computerizate este că genele din celulele lichidului pulmonar au prezentat o „supraexpresie” a bradichininei (un exces de gene „deschise” care comandă sinteza de bradichinină), substanță implicată în scăderea tensiunii arteriale prin vasodilatație. În exces, bradichinina produce nu doar vasodilatație, ci și creșterea permeabilității vasculare, având drept efect extravazarea (scurgerea) de lichid din patul vascular în țesuturi – edemul pulmonar care are ca expresie imagistică celebrele imagini „în sticlă mată”. Pe lângă exodul de lichid din vase are loc și o trecere a celulelor cu rol imunitar din vase (unde trebuiau să controleze infecțiile) în țesutul pulmonar afectat, declanșând o cascadă de fenomene proinflamatorii.¹⁴

Un alt fenomen scos în evidență de acest experiment de cercetare computerizată este creșterea **acidului hialuronic** în plămâni, o substanță de bază în săpunuri și geluri, care are capacitatea de

absorbție a apei echivalentă cu 1 000 de ori greutatea sa.¹⁵

Acești doi factori, edemul și excesul de acid hialuronic, fac ca „respirația plămânului să fie la fel de dificilă ca și prin celebrul Jell-O”. Oricât oxigen ai pompa din exterior, acesta nu mai poate ajunge la suprafața alveolelor pulmonare invadate de acest „gel”. Apa care iese din vasele de sânge din cauza bradichininei exprimate în exces de celulele analizate face ca alveolele să arate și să se comporte ca niște „baloane cu apă”, această apă extravazată din vase fiind absorbită în cantități extrem de mari de acidul hialuronic, care s-a constatat că este în exces în plămânul pacienților cu COVID-19.

Legătura cu SARS-CoV-2 este prin sistemul RAS sau RAAS (Renine-Angiotensine System sau Renine-Angiotensine-Aldosterone System), care controlează degradarea bradichininei pentru a evita excesul care poate duce la o vasodilatație prea mare și, implicit, la scăderea tensiunii arteriale și creșterea permeabilității vasculare. Din sistemul RAS face parte și enzima de conversie a angiotensinei 2 (ACE2), care este atașată de membrana celulară și de aici și denumirea de „receptor”, dar circulă și în cantitate mică în sânge. Această enzimă se găsește cel mai mult în nas, gură și plămân, în tractul gastrointestinal, rinichi, inimă, artere și creier, ceea ce explică leziunile care apar la aceste niveluri și semnele și simptomele bolii COVID-19 din partea acestor organe.¹⁶ SARS-CoV-2 are capacitatea de a pătrunde în celulele care exprimă ACE2 pe membranele lor și ajung astfel în celulele umane, unde virusul se înmulțește.¹⁷ Echipa de cercetători a analizat și care sunt acele gene din sistemul RAS – bradichinină care au receptori pentru vitamina D (VDR – vitamin D receptor) și a descoperit că, datorită numeroșilor receptori VDR, sistemul RAS poate fi influențat să reducă nivelul unui alt compus – renina (REN), care ar putea stopa declanșarea furtunii mortale de bradichinină. Pe lângă vitamina D, care este din ce în ce mai studiată cu ocazia aceasta, se prefigurează și alți compuși care sunt capabili să trateze simptomele asociate cu furtuna de bradichinină, cum ar fi hymecromone și timbetasin.¹⁸ Hymecromonul poate inhiba sinteza de acid hialuronic.¹⁹

La început s-a considerat că severitatea cazurilor este produsă de afectarea plămânilor în

**INFORMAREA
ȘI SANĂTATEA
CONSTANTIN
DINU**

**SPRE DEOSEBIRE DE
GRIPĂ, UNDE SIMPTOMELE
APAR BRUSC, ÎN
INFECȚIA CU COVID-19,
SIMPTOMELE APAR
TREPTAT.**

primul rând (pneumonie cu insuficiență respiratorie acută severă – ARDS). Ulterior, această paradigmă a fost pusă sub semnul întrebării. Un nou studiu al unor cercetători chinezi a indicat că SARS-CoV-2 (prin anumite proteine de pe suprafața sa) ar avea capacitatea de a „rupe” (dissocia) fierul de inelul porfirinic cu care formează hemul hemoglobinei.²⁰ Virusul se atașează direct de porfirină și, astfel, fierul, care în mod normal este susținut de inelul porfirinic, nu mai poate lega, transporta și ceda oxigenul către țesuturi sau de a lega, transporta și ceda CO₂ adus de la țesuturi în alveolele pulmonare pentru a fi expirat. Opacitățile clasice „în sticlă mată” s-ar datora acestei inabilități a hemoglobinei de a lega oxigenul și CO₂, fenomen care produce o inflamație intensă a celulelor pulmonare. Oricum, *accentul s-a mutat de la leziunile pulmonare la cele sistemice*. Studiul a sugerat și o capacitate crescută a hidroxiclorschinei de a împiedica fenomenul disocierii fierului de porfirină,²¹ dar un studiu din aprilie al cercetătorilor francezi nu a găsit niciun beneficiu pentru pacienții tratați cu hidroxiclorschină.²² Administrația americană a alimentelor și

medicamentelor – FDA (Food and Drug Administration), din SUA, a revocat în iunie autorizația de folosire a hidroxiclorschinei pentru pacienții care aveau COVID-19, în urma analizării mai multor studii care indicau o lipsă de eficiență a acestui medicament antimalaric, indicat și în lupus sau poliartrita reumatoidă.²³

Formele prelungite de boală. În cazul celebru al profesorului de boli infecțioase Paul Garner, de la Școala de Medicină Tropicală din Liverpool, manifestările bolii au durat șapte săptămâni, timp în care simptomele care se ameliorau erau înlocuite de altele noi. Cazul profesorului Garner nu este unul izolat. Cam 1 din 20 de pacienți cu COVID-19 prezintă simptome care vin și trec.

Fenomenul a fost descris drept „coada lungă a virusului” de către profesorul Tim Spector, de la Colegiul Regal din Londra. Tot Spector a dezvoltat și o aplicație pentru telefon sau tabletă, numită „COVID-19 tracker app”, în care cei peste 4 milioane de utilizatori, mai ales din Anglia și SUA, își introduc singuri simptomele în 15 rubrici disponibile, dacă cred că au făcut această infecție. Tim Spector atrage în mod deosebit atenția la cei 200 000 de pacienți utilizatori ai aplicației care au raportat simptome ce s-au amplificat, pentru ca apoi să dispară, timp de șase săptămâni de când aplicația a devenit disponibilă. El subliniază faptul că aceste persoane se pot întoarce după o vreme la muncă, dar nu mai sunt în stare să funcționeze la parametri optimi și deci se infirmă ideea că „dacă nu ai murit, ești bine”. „Am studiat 100 de boli, spune profesorul Spector”, dar dintre toate, COVID-19 este cea mai ciudată. El a mai adăugat: „Este ciudat că tocmai țara care a inventat epidemiologia nu a făcut niciun studiu epidemiologic al bolnavilor cu COVID-19, altul decât această aplicație”, statisticile guvernului concentrându-se doar asupra cazurilor care au necesitat spitalizarea, neglijând marea masă a bolnavilor cu forme așa-zise ușoare, dar din care mulți de fapt au avut forme debilitante prin evoluția aceasta trenantă.

Lynne Turner-Stokes, profesoară de recuperare la aceeași facultate de medicină, afirmă că această boală este multisistemică, putând afecta orice organ, în special la nivel de microcirculație cu formare de cheaguri, cu simptome pulmonare, digestive, cerebrale, renale și tegumentare. Simptomele neurologice merg de la cefalee până la confuzie, delir și comă. Ea subliniază această „*recrudescență a simptomatologiei*” sau, într-un limbaj mai plastic: „toată șleahța se întoarce” (*the whole caboodle comes back*).²⁴

Cazul profesorului Paul Garner nu este izolat. Psihiatrul de medicină legală Jenny Judge, care a avut în martie simptome de febră, tuse, cefalee și dispnee, a declarat în a 111-a zi: „Acum trec prin faza digestivă.” Până acum a mai avut probleme cu ritmul cardiac (pentru care poartă un monitor cardiac mobil), erupții cu senzație de fierbințeală a pielii, „degetele de Covid” (cu prurit și chiar ulceratii) și chiar un episod de delir, în care îi auzea pe cei doi câini ai ei „vorbind” unul cu altul și aceasta nici măcar nu a mirat-o.²⁵ Se apreciază că unele persoane suferă încă de când le-a apărut boala, pentru unii dintre ei „durata simptomelor fiind egală cu durata apariției virusului”.²⁶ Un studiu făcut pe 143 de bolnavi externati din spitalele din Italia, publicat în *JAMA Network Journal*, a arătat că 87% dintre ei încă mai suferă, la 60 de zile, de cel puțin unul dintre simptomele bolii.²⁷

Cele mai frecvente simptome care apar sau rămân după episodul acut inițial, fie că bolnavii au avut forme mai severe care i-au determinat să fie spitalizați, fie au fost tratați acasă având forme mai ușoare, sunt oboseală, dispnee mai ales de efort, tuse, senzație de constricție toracică, erupții cutanate, creșteri ale temperaturii și simptome neurologice. Unii pacienți au observat un tipar „terțiar” sau „cuaternar”, în care simptomele revin la trei sau patru zile. Simptomele care reapar, de regulă, manifestă tendința de a avea o intensitate din ce în ce mai mică. Această recrudescență a simptomelor se poate datora fie unei reactivări a viremiei, fie unui răspuns imunitar imperfect.²⁸

Mai mulți medici din Anglia, care au format un grup de aproximativ 100 de membri pe Facebook, au raportat incapacitatea de a munci după episodul inițial de COVID-19. Trei dintre acești medici care au ajuns să sufere de așa-zisul „COVID lung” au semnalat atât în paginile revistei medicale *BMJ* (*British Medical Journal*), cât și pe diverse platforme de socializare, referința anterioară fiind de pe blogul revistei *BMJ*. Baza de date medicale *MEDSCAPE* a postat un articol încă din 21 iulie, în care în lista simptomelor „COVID-ului lung” apar și simptome psihiatrice, iar oboseala este atât de severă, încât depășește criteriile oboselii cronice, ducând la absentism de la locul de muncă și eliberarea de concedii medicale. Durata acestei „cozi lungi a COVID-ului” a ajuns în anumite cazuri să depășească și 16 săptămâni.²⁹

Oricum, avem de-a face cu un puzzle pe care credeam inițial că l-am „rezolvat”, dar care ne rezervă încă surprize și necunoscute. ■

Dr. **Constantin Dinu**, director Departament Sănătate, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

¹ <https://www.healthline.com/health/coronavirus-symptoms#vs-flu-symptoms>

² <https://www.nationalgeographic.com/science/2020/03/these-underlying-conditions-make-coronavirus-more-severe-and-they-are-surprisingly-common/>

³ <https://www.health.harvard.edu/diseases-and-conditions/covid-19-basics>

⁴ <https://abcnews.go.com/Health/covid-19-compared-flu-experts-wrong/story?id=69779116>

⁵ <https://abcnews.go.com/Health/covid-19-compared-flu-experts-wrong/story?id=69779116>

⁶ <https://www.statnews.com/2020/03/20/self-triage-tool-covid-19/>

⁷ [https://www.who.int/publications-detail/home-care-for-patients-with-suspected-novel-coronavirus-\(ncov\)-infection-presenting-with-mild-symptoms-and-management-of-contacts](https://www.who.int/publications-detail/home-care-for-patients-with-suspected-novel-coronavirus-(ncov)-infection-presenting-with-mild-symptoms-and-management-of-contacts)

⁸ <https://www.cebm.net/covid-19/in-patients-of-covid-19-what-are-the-symptoms-and-clinical-features-of-mild-and-moderate-case/>

⁹ <https://wexnermedical.osu.edu/blog/coronavirus-symptoms>

¹⁰ <https://www.cerahgeneve.ch/resources/covid-19-free-online-scientific-resources/>

¹¹ <https://www.thelancet.com/action/showPdf?pii=S0140-6736%2820%2930183-5> și <https://www.aljazeera.com/news/2020/02/infected-coronavirus-200210205212755.html>

¹² COVID syntheses MG 26 03 2020.pdf document în limba franceză trimis de un coleg chirurg care lucrează Franța

¹³ <https://www.preprints.org/manuscript/202004.0023/v1>

¹⁴ <https://www.olcf.ornl.gov/2020/07/28/computational-gene-study-suggests-new-pathway-for-covid-19-inflammatory-response/>

¹⁵ <https://playtech.ro/2020/supercomputerul-care-a-analizat-covid-19-ca-sa-gaseasca-cele-mai-bune-tratamente/>

¹⁶ Enzima ACE (de conversie a angiotensinei) face exact aceasta: convertește angiotensina I în angiotensina II, care crește TA (tensiunea arterială) și produce inflamație. Medicamentele de scădere a TA, numite „inhibitorii enzimei de conversie a angiotensinei”, blochează această conversie și astfel formarea de angiotensină II, care ar fi crescut TA, fiind vasoconstrictoare. ACE2 se opune acțiunii de degradare a angiotensinei I în angiotensină II, reducând apariția acesteia și favorizând creșterea angiotensinei 1-7, care are efect vasodilatator. Ea are însă și rolul de a degrada bradichinina în exces. Enzima ACE2 are rolul de a cliva o proteină mai lungă, angiotensinogenul, în proteine mai mici care au diferite roluri de reglare în celule.

¹⁷ <https://www.olcf.ornl.gov/2020/07/28/computational-gene-study-suggests-new-pathway-for-covid-19-inflammatory-response/>

¹⁸ <https://science.slashdot.org/story/20/09/02/0538229/a-supercomputer-analyzed-covid-19-and-an-interesting-new-hypothesis-has-emerged>

¹⁹ <https://blogs.sciencemag.org/pipeline/archives/2020/09/08/bradykinin-and-the-coronavirus>

²⁰ Hemoglobina este o heteroproteină (o proteină conjugată) formată, așa cum îi este și numele, dintr-o parte proteică – globina, (alcătuită din aminoacizi) și o parte prostetică, adică adăugată, neproteică – hemul (gr. *prosthetos* – adăugat, suplimentar). Hemul este format dintr-un inel porfirinic și un atom de fier (Fe²⁺) în mijlocul inelului. Inelul porfirinic, numit și porfirină, este un pigment biologic roșu (porphyros – purpuriu) format din 4 pirol sau inele mai mici, fiecare pirol fiind format din 4 atomi de carbon și un atom de azot (N) spre centru. Rolul inelului porfirinic este să susțină fierul (Fe²⁺) prin cei 4 atomi de azot ai inelului, care nu se leagă tehnic de fier, dar care-l mențin pe poziție. <https://biologydictionary.net/porphyrin/>

²¹ https://chemrxiv.org/articles/COVID-19_Disease_ORF8_and_Surface_Glycoprotein_Inhibit_Heme_Metabolism_by_Binding_to_Porphyrin/11938173

²² <https://edition.cnn.com/2020/04/15/health/new-french-study-hydroxychloroquine/index.html>

²³ <https://www.drugs.com/medical-answers/hydroxychloroquine-effective-covid-19-3536024/>

²⁴ https://www.theguardian.com/world/2020/may/15/weird-hell-professor-advent-calendar-covid-19-symptoms-paul-garner?CMP=fb_gu&utm_medium=Social&utm_source=Facebook&fbclid=IwAR1UNF7dXHA26JKYfBrOgxjvILTUE0KACpIFqt2nx82sMXWu756KMM24#Echobox=1589553074

²⁵ <https://www.timesofisrael.com/long-tail-of-coronavirus-can-prolong-suffering-for-months/#gs.fth8n3>

²⁶ <https://www.japantimes.co.jp/news/2020/07/13/world/science-health-world/long-tail-coronavirus/#.XzgbAY0lDyI>

²⁷ <https://jamanetwork.com/journals/jama/fullarticle/2768351>

²⁸ <https://blogs.bmj.com/bmj/2020/06/23/covid-19-prolonged-and-relapsing-course-of-illness-has-implications-for-returning-workers/>

²⁹ <https://www.medscape.com/viewarticle/934287>

PROFEȚII SUSPENDATE (III)

Suntem tot în cadrul ultimei profeții a lui Zaharia. În articolul trecut s-au explicat primele 9 versete din capitolul 14. Avem de-a face cu o profeție foarte spectaculoasă. Începând cu versetul 10, profetul explică ceea ce urma să se întâmple cu vrăjmașii lui Dumnezeu și ai lui Israel „în ziua aceea”.

Victoria Ierusalimului

¹⁰ Toată țara va ajunge ca șesul Iordanului, de la Gheba până la Rimon, la miazăzi de Ierusalim; iar Ierusalimul va fi înălțat și va rămâne liniștit la locul lui, de la poarta lui Beniamin până la locul porții dintâi, până la poarta unghiurilor, și de la turnul lui Hananeel până la teascurile împăratului.

¹¹ Ei vor locui în el și nu va mai fi niciun blestem în el; Ierusalimul va fi liniștit.

Aici avem în mod clar imaginea Ierusalimului din vremea lui Zaharia, ceea ce ne arată că nu ne putem permite să aplicăm profeția la Ierusalimul ceresc sau la Ierusalimul modern, care au cu totul altă structură. Profeția trebuia să se realizeze la un timp rezonabil după ce a fost făcută. Prin aceasta, Dumnezeu voia să-i încurajeze pe evreii repatriați că va fi cu ei și îi va binecuvânta.

¹² Dar iată urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele care vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor și le va putrezi limba în gură. ¹³ În ziua aceea, Domnul va trimite o mare învâlmășeală în ei; unul va apuca mâna altuia și vor ridica mâna unii asupra altora.

Imaginea acestei bătălii finale este „ca în ziua lui Madian” (Isaia 9:3; Judecătorii 7:22) și ca în alte cazuri din istoria lui Israel, când Dumne-

zeu a dat poporului Său victoria (2 Împărați 3:23; 2 Cronici 20:23). Poporul nu avea nevoie să mai lupte, deoarece dușmanii coalițați împotriva Ierusalimului aveau să se ucidă unii pe alții. În același timp, Dumnezeu avea să-i lovească pe toți cu o plagă teribilă.

¹⁴ Iuda va lupta și el în Ierusalim și vor strânge bogățiile tuturor neamurilor din împrejurimi: aur, argint și foarte multe haine. ¹⁵ Aceeași urgie va lovi și caii, catării, cămilele, măgarii și toate vitele care vor fi în taberele acelea.

Afirmația că „Iuda va lupta... în Ierusalim”, sună destul de straniu în textul ebraic: „Chiar și Iuda va lupta împotriva Ierusalimului.” De altfel, unele traduceri redau acest sens.¹ Anumiți experți cred că întreaga propoziție ar fi un adaos. Este dificil de hotărât. Înțelegem însă că poporul lui Dumnezeu avea să se bucure de pradă, chiar dacă nu avea să lupte efectiv.

La Sărbătoarea Corturilor

¹⁶ Toi cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor.

¹⁷ Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim, ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, nu va cădea ploaie peste ele. ¹⁸ Dacă familia Egiptului nu se va sui, dacă nu va veni, nu va cădea ploaie nici peste ea; va fi lovită cu aceeași urgie cu care va lovi Domnul neamurile care nu se vor sui să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor. ¹⁹ Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și pedeapsa tuturor neamurilor care nu se vor sui să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor.

Pasajul de mai sus descrie ce se va întâmpla cu rămășița neamurilor invadatoare. Nu toți aveau să piară, ci unii aveau să fie recuperați. Evident, sunt descriși ca închinători ai lui Yahwé, adoptând până și calendarul iudaic. Sărbătoarea Corturilor era cea mai veselă dintre toate sărbătorile calendaristice evreiești. Ea era un timp de socializare, de cântări și de ascultarea Cuvântului. Era sărbătoarea de după ultima recoltă de peste an (Deuteronomul 16:14; 31:10-13).

Profetul vorbește aici despre „familiile pământului”. Termenul care a fost tradus cu „familie” (*mišpāhā*) înseamnă de fapt „clan”, o unitate mult mai largă decât familia. Iar *’éret* înseamnă și țară, și pământ (întinderea țărilor), dar nu are niciodată sensul de Pământ, ca glob sau ca planetă. De așteptat ar fi să înțelegem „clanurile țării (lui Israel)”. Însă, întrucât se vorbește și despre „clanul lui Mițraim (Egiptul)”, trebuie să fie vorba de o aplicație mai largă. Dar este vorba de păgâni așteptați la Ierusalim sau de evrei din diaspora? În Egipt a fost cea mai mare diasporă iudaică de după exil.

O altă chestiune care atrage atenția este amenințarea Egiptului cu lipsă de ploaie. Din câte știm, egiptenilor nu le păsa prea mult de ploaie. În Canaan, lipsa ploii însemna secetă și foamete, iar în Egipt, recoltele se făceau prin irigație, în urma revărsării anuale a Nilului. Dar în textul ebraic se poate observa că Egiptul nu este amenințat cu lipsa ploii, ci afirmația „nu va cădea ploaie nici peste ea (peste familia Egiptului)” este adăugată de traducător, din motive pe care nu le discutăm aici. Dar interesul Domnului pentru Egipt este special, întrucât apare în profeția lui Isaia (19:18-25), care prevedea că Egiptul se va uni cu Israel și cu Asiria în adevărata închinare și vor alcătui împreună poporul lui Dumnezeu. Profeția nu s-a realizat și timpul ei a trecut de mult. La fel este și cu profeția lui Zaharia.

Sfințenia Templului și a jertfelor lui

²⁰ În ziua aceea, va sta scris până și pe zurgălăii cailor: „Sfinți Domnului!” Și oalele din Casa Domnului vor fi ca potirele de jertfă înaintea altarului. ²¹ Orice oală din Ierusalim și din Iuda va fi închinată Domnului oștirilor; toți cei ce vor aduce jertfe vor veni și se vor sluji de ele ca să-și fiarbă carnea; și nu vor mai fi canaaniți în Casa Domnului oștirilor, în ziua aceea.

Acesta este finalul profeției lui Zaharia și totodată finalul cărții lui. Prezența Templului, numit aici Casa Domnului, arată că profeția trebuia să se împlinescă în timpul celui de-al doilea templu, după timpul lui Zaharia și înainte de timpul lui Isus. Pentru era creștină, Isus nu a prevăzut nicio restaurare a Israelului etnic, cu Templu, jertfe etc. Prin jertfa Lui, El a desființat întregul sistem ceremonial, așa cum știm din Evanghelie și din Epistola către evrei.

Scenariul cu care se încheie profeția lui Zaharia este foarte impresionant. Prezența cailor ar putea fi o aluzie la pelerini veniți din Egipt. Inscripția *qódeš lə-Yahwé* („sfânt/consacrat lui

Yahwé”) era scrisă pe diadema marelui-preot (Exodul 39:30). Iar calul nu era un animal îndrăgit de evrei, care preferau măgărușul. Pentru ca cea mai sacră inscripție să fie gravată și pe zurgălăii cailor, trebuie să înțelegem că acei cai aveau o misiune sacră, de a-i aduce pe pelerini de departe.

Oalele de la Templu, în care se fierbea carnea jertfelor, erau de asemenea sacre. În acest caz, profeția spune că toate oalele din Ierusalim și din Iudea aveau să fie folosite pentru a fierbe carnea, ceea ce arată că aveau să vină foarte mulți pelerini.

„Canaaniții” despre care se vorbește în încheierea pasajului reflectă un termen ebraic care înseamnă atât „canaaniți”, cât și „afaceriști”, „traficanti”, „vanzători” sau „negustori”, ceea ce mai multe traduceri indică.² Același cuvânt este folosit în Proverbele 31:24. Se pare că la Templu apăruse o specie de negustori care speculau nevoile pelerinilor, așa cum vom întâlni în mod repetat situația pe vremea lui Isus. Locul lor de drept ar fi fost în afara cetății Templului. Dar, din motive de conveniență, ei intraseră în cetatea Templului, iar singurul loc pe care-l puteau ocupa acolo era Curtea Neamurilor, intrând astfel în conflict cu dreptul pelerinilor neevrei de a se închina prin jertfe la Templul din Ierusalim.

Încheind comentariul acestei profeții, ne punem din nou întrebarea: Este aceasta o profeție care urmează să se împlinescă așa cum a fost rostită? Așteptăm în zilele noastre Templul, cu jertfe și preoți și cu universalizarea Sărbătorii Corturilor? După Lege, Sărbătoarea Corturilor cuprindea doua sabate calendaristice, în care nu se lucra (erau sabate ceremoniale). Iar în timpul celor 7 zile ale sărbătorii trebuiau aduse arderi-de-tot (Leviticul 23:36; Ezra 3:4).

Felul în care se ține astăzi sărbătoarea, atât în iudaism, cât și printre creștinii cu preferințe iudaizante, nu este împlinirea Legii, ci o aventură spirituală, de obicei nevinovată. De asemenea, cei care pe baza unei asemenea profeții așteaptă reconstrucția Templului la Ierusalim așteaptă o utopie care, chiar dacă s-ar realiza, ar fi o slujbă fără sens, ostilă creștinismului. ■

¹ Vulgata, New Jerusalem Bible, Jewish Publication Society.

² Vulgata, New Jerusalem Bible, Jewish Publication Society, New Revised Standard Version, Traduction œcuménique de la Bible, Zurcher Bible.

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar

**PENTRU ERA
CREȘTINĂ, DOMNUL
ISUS NU A PREVĂZUT
NICIO RESTAURARE A
ISRAELULUI ETNIC, CU
TEMPLU, JERTFE ETC.**

SUB PICIOARELE DOMNULUI SAU LA PICIOARELE SALE?

Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă peste el” (Psalmii 23:5). Dumnezeu organizează un mare banchet la care Își invită toți prietenii. El Însuși îi va servi. Untdelemnul reprezintă

parfumul, simbol al bucuriei, iar atunci când Dumnezeu servește, există abundență de orice – „paharul meu este plin de dă peste el”. Toate acestea se întâmplă „în prezența dușmanilor”. Care a fost ultima ocazie când Dumnezeu v-a întins masa în fața

dușmanilor? Dar prima? Poate că am învățat psalmul, dar nu am meditat profund la semnificația cuvintelor. Acest psalm este brăzdat de la un capăt la altul de laitmotivul Exodului. *Valea umbrelor morții* ne amintește de pustia prin care au trecut evreii, de pustia prin care trecem fiecare dintre noi în drumul spre Canaanul cersesc. *Toiagul și nuiaua* ne trimit la stâlpul de foc și la stâlpul de nor care i-au condus în țara promisă. Sigur, aici avem un limbaj metaforic. Această exprimare aparține limbajului diplomatic al aceluși timp, așa cum ne este relatat de documentele bibliotecii din Tell el-Amarna. „Un neînsemnat conducător din secolul al XIV-lea î.Hr. s-a adresat faraonului: «Să dea faraonul daruri slujitorilor săi în timp ce dușmanii noștri ne privesc». În contextul Psalmului 23 înseamnă că, la sfârșitul timpului, după ce am fost călăuziți la ape de odihnă și am fost atinși de mâna Lui în valea umbrelor morții, Dumnezeu și poporul Său vor sta împreună la aceeași masă, privindu-se în ochi și bucurându-se unul de compania celuilalt. Toți dușmanii de temut precum: moartea, suferința, durerea, virusurile, tortura, gazarea, ura și, cel mai mult, păcatul și Satana vor fi zdrobiți. Prezența inamicilor înfrânți va arăta către fericirea care va fi așa de mare încât inima se va afla într-o perfectă stare de armonie și pace. Atunci timpul va deveni eternitate.

Pe majoritatea templelor din Egipt, fie că e vorba de cel de la Luxor sau Karnak, templul zeiței Isis sau templul din Edfu, apare imaginea regelui-faraon care își ține dușmanii înfrânți sub picioare. În Biblie, dușmanii Domnului sunt sau vor fi puși sub picioarele Sale sau ale conducătorilor Săi. În Psalmii se repetă această idee: „...ei cad sub picioarele mele, ... răpui pe potrivnicii mei sub picioarele mele” (Psalmii 18:38-39); „El ne supune popoarele, El pune neamurile sub picioarele noastre” (Psalmii 47:3); „Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale” (Psalmii 110:1).

Noul Testament reia acest tablou al supunerii dușmanilor, în aceeași termeni, cu referire la domnia lui Hristos, căruia toate Îi sunt sau Îi vor fi supuse. „Domnul a zis Domnului Meu: «Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale»” (Matei 22:44). „Toate le-ai supus sub picioarele Lui. În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse” (Evrei 2:8). Supunerea totală este „deja și încă nu”. La fel ca împărăția pe care o purtăm în inimile noastre și o vedem prin credință. Avem un șarpe-dușman cu capul zdrobit la cruce, care încă își mai trimite veninul spre noi. Este înfrânt? Da. Mai are putere? Da. Ca ciotul de șarpe care până la ultima suflare își răspândește veninul pe oriunde trece. Va veni timpul când ce a mai rămas din șarpe va deveni doar o amintire a tragismului păcatului.

Dacă dușmanii vor fi puși sub picioarele Domnului, prietenii Săi ascultă ca niște ucenici la picioarele Domnului. Și Ioan, și Maria-Magdalena, și noi: „Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos, la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui” (Luca 10:39). Ia-ți timp să stai la picioarele Domnului!

„La fel ca Maria, și noi trebuie să stăm la picioarele lui Isus și să învățăm de la El, alegând partea cea bună, care nu ne va fi luată niciodată. La fel ca Marta, și noi trebuie să fim întotdeauna foarte preocupați de lucrarea Domnului. Cele mai mari realizări creștine pot fi atinse stând mult pe genunchi în rugăciune sinceră” (Ellen G. White, *Fiice ale lui Dumnezeu*, 34.1).

Oprește-te din alergare și ascultă-I glasul. „Oprîți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ.” Da, și în aceste vremuri, El este Domnul! E infinit mai bine la picioarele lui Isus decât sub tălpile Sale. Este diferența dintre viață și moarte!

Când era supărat pe uneltirile Diavolului, Luther ridică paharul și zicea: „Beau în ciuda ta, Satano!” Domnul ne promite că personal ne va servi la masa din ceruri, alături de Avraam, Isaac și Iacov (Matei 26:29). Vedem prin credință ziua aceea când vom sta la picioarele Domnului, în timp ce moartea și păcatul nu vor mai fi.

„El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

Așteptăm marea zi când Însuși Isus ne va servi din nou și vom ridica paharul izbăvirilor, pentru că cei mai temuți dușmani ai omenirii vor fi înfrânți, sub picioarele Domnului și ale noastre. Și ziua aceea nu este departe. „Amin! Vino, Doamne Isuse!” (Apocalipsa 22:20). ■

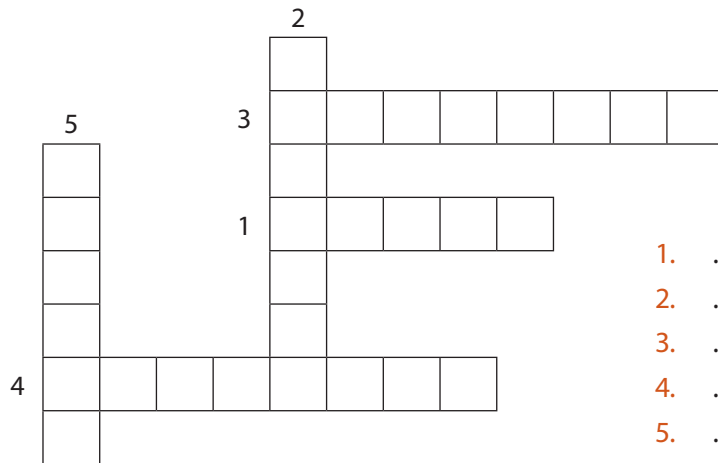

**PĂRTĂȘIE
BINECUVANTĂ
DANIEL
NIȚULESCU**

NEVOI SPECIALE

I. Ce face Dumnezeu pentru oameni și ce putem face noi pentru oamenii din jurul nostru?

1. ...dă _____ celor flămânzi...
2. ...adu în casa ta pe nenorociții fără _____.
3. ...face _____ orfanului și văduvei...
4. ... _____ pe cel asuprit...
5. ... Tu vii în _____ orfanului.

**BUNĂTATEA
LA LUCRU
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

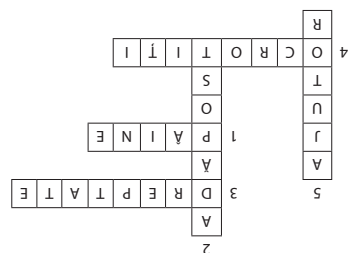
II. Cu ajutorul alfabetului de mai jos veți afla ce ne sfătuiește apostolul Pavel să facem.

A Ă Â B C D E F G H I Î J K L M N O P Q R S Ș T Ț U V W X Y Z
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

22 24 2 21 26 11 25 11 12 17 21 26 9 2 5 11 26 17 7

27 7 9 10 7 1 25 11 12 17 7 1 5 26

16 26 15 25 26 16 11 21 11

Răspuns: 1. 1 - Psalmii 146:7; 2 - Isaia 58:7; 3 - Deuteronomul 10:18; 4 - Isaia 1:17; 5 - Psalmii 10:14; II. Coloseni 4:2.

Sprijin pentru fiecare

adra.ro/sprijin-pentru-fiecare

Beneficiarii proiectului ADRA „Sprijin pentru fiecare”, copii, tineri și vârstnici vulnerabili, în mod special cazuri medicale grave care nu dispun de resurse financiare suficiente pentru tratament, sunt selectați în parteneriat cu unitățile administrative teritoriale, cu unitățile de învățământ și cu alte instituții publice sau private și corespund direcțiilor de implementare ale proiectelor ADRA România.

Cei care doresc să se alătore echipei ADRA România în proiectul „Sprijin pentru fiecare” și să se implice, o pot face prin:

- donații financiare în conturile ADRA
  - RO37 RNCB 0074 0292 1540 0067 – LEI
  - RO46 RNCB 0074 0292 1540 0002 – USD
  - RO78 RNCB 0074 0292 1540 0008 – EUR
- donând chiar acum direct pe site-ul adra.ro/doneaza, pentru proiectul „Sprijin pentru fiecare”.

